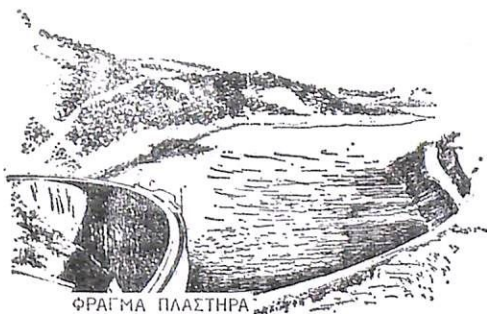

TACHYDROMIKA
KATEBLHΘHΣAN

NEBROPOLI

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1980

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 36

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10, Τ.Τ. 111.
ΤΗΛ. 3248941 - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Θ. Δ. ΚΑΤΣΑΚΟΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Ι. Δ. ΠΑΛΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Του Γιάννη Παϊζάνου

Η Ένωση Μεσενικολιτών της Αθήνας, από την πρώτη στιγμή της συστάσεώς της, έταξε ένα σκοπό. Την δημιουργία προϋποθέσεων να βοηθήσει όσους μένουν στο χωριό για μία πιο ανθρώπινη διαβίωση. Πέρα από το άσβεστο ενδιαφέρον της με υπομνήματα - προσωπικές παραστάσεις στους αρμοδίους βοήθησε και ενίσχυσε στην επίλυση ζωτικών προβλημάτων όπως οι άμβλικες, το νερό, η παραγωγή και διάθεση των προϊόντων του χωριού, σταφύλια - κρασί - τσίπουρο.

Αλλά και την ανάπτυξη νέων καλλιτεχνικών. Δασικά προϊόντα - κτηνοτροφία - τουρισμός. Έξυγιαντικά έργα κλπ. για τα οποία κατά καιρούς, δημοσιεύουμε στην «NEBROPOLI».

Τό δεύτερο σκέλος έπρεπε να είναι το μοναδικό έργο της πολιτείας αν ήθελε να κρατήσει τον κάτοικο του χωριού στα χωμάτα του. Μά αυτό ποτέ δεν άσπασε οδοιπόρος την Πολιτεία, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μία πρωτεύουσα υδροκέφαλη 3.500.000 κατοίκων με τα γνωστά δυσάρεστα αποτελέσματα καυσάεργα - σπύτια κλουδιά - παιδιά που παίζουν στα μπαλκόνια ή στους πνιγμένους από τα αυτοκίνητα δρόμους, χιλιάδες αυτοκινητιστικά δυστυχία, ναρκωτικά, αυξημένη εγκληματικότητα.

Τό πρώτο σκέλος ανέλαβε η Ένωσή μας και χωρίς δισταγμούς στηριζόμενοι στη βοήθεια των ξενητεμένων χωριανών μας, αποφάσισε και πραγματοποιήσει τό τεράστιο έργο του Πνευματικού Κέντρου - Ξενώνα όχι στην Αθήνα όπως τόσο άλλοι Τοπικοί Σύλλογοι ή την Θεσ/νίκη μά στο χωριό.

Ένα τέτοιο έργο ποτέ δεν θα τ' αποφάσισε ή Πολιτεία αφού και στοιχειώδεις υποχρεώσεις της

όπως αναφέραμε πιο πάνω, ελάχιστα πρόσεξε.

Τό Πνευματικό Κέντρο είναι μία πραγματικότητα και μία τελευταία μας εξόρμηση στους συγχωριανούς μας της Αθήνας για οικονομική ενίσχυση, και την παράκληση των Μεσενικολιτών της υπόλοιπης Ελλάδας να βοηθήσουν ανάλογα με τις δυνάμεις τους. Πιστεύουμε πως τό έρχόμενο καλοκαίρι, θ' αρχίσει την λειτουργία του.

Είναι γεγονός ότι τό Πνευματικό Κέντρο μερικοί χωριανοί μας στην αρχή τό 'δαν με μισό μάτι. Θά προτιμούσαν κάποιους δρόμους στ' άμπέλια, κάποιον σχολείο, ένα ανθρώπινο Διοικητικό Κέντρο, την επανασύσταση του Ειρηνοδικείου κλπ. Μά αύτά είναι έργο της Πολιτείας, που με τό σταγονόμετρο τά δίνει και αυτά μισά, μετά από έντονες διαμαρτυρίες.

Τό Πνευματικό Κέντρο όπως δραματιστήκαμε θά βοηθήσει ένεργά στην Πολιτιστική κίνηση. Οί μέχρι τώρα εκδηλώσεις των Συλλόγων Αθήνας - Καρδίτσας - Βόλου και του Τμήματος Νέων μπόρεσαν να ξυπνήσουν τό αίσθημα προσδευτικών νέων, κοριτσιών και αγοριών για μιο ντόπια πολιτιστική κίνηση με τή δημιουργία τοπικού θεάτρου. Τούς αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

Μέ λύπη όμως μάθαμε πως ή κίνηση αυτή πνίγηκε στη γέννησή της, από την στενόκαρδη αντίδραση, μερικών εύτυχως, γονιών τους.

Κρίμα, ήταν μία υπέροχη πρω

τοβουλία των νέων του χωριού ενισχυμένη από την δημιουργική παρουσία του συγχωριανού μας δασκάλου κ. Τσιγάρου Κώστα του Θωμά που ήταν και είναι εγγύηση για εξασφαλισμένη επιτυχία.

Αγαπητοί μας χωριανοί, τά παιδιά σας είναι και δικά μας παιδιά. Τήν αυθόρμητη κίνησή τους για κάτι τό ανώτερο, θά την βοηθήσουμε όλοι να πετύχουν, αφήνοντας μία έποχή στις μέρες τους, κάτι ανάλογο με τό ΘΕΣ/ΚΟ ΘΕΑΤΡΟ.

Τό θεατρικό τμήμα των Τρικαλινών φοιτητών των Κρητών των Μακεδόνων και άλλων.

Όχι, αγαπητοί μας δεν θά παραμελήσουν τά μαθήματά τους, δεν θά χάσουν τό χρόνο τους τά παιδιά. Απεναντίας θά δραστηριοποιηθούν θά ξυπνήσουν, θά μπόρεσουν να ξεχωρίσουν τό καλό από τό κακό, τό δλαβερό από τό ωφέλιμο. Θά βγούν από την ρουτίνα της ζωής του χωριού. Θά πάρει ή ζωή τους κάποιο νόημα.

Τό τοπικό θέατρο όταν γίνει, δεν θά είναι μπουλούκι με καφεσάνταγ(ισ)τρες, μά ένα κύτταρο δημιουργικό μ' ανώτερους στόχους που θά συντελέσει να κλείσουν τά κακόφημα κέντρα, τά ποδοσφαιράκια, οί χαρτοπαιχτικές λέσχες, ν' ανακοπεί ή εγκληματικότητα. Νά γεμίσουν οί βιβλιοθήκες να γίνει σωστή ή εκπαίδευση, να βλέπει ή Πολιτεία με σωστό μάτι τόν πολίτη. Θερμή μας λοιπόν παράκληση. Μην αντιδράτε. Τό κέρδος σας είναι βέβαιο.

“ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ...”

Πάμφωτος είχαν ανοίξει ο ουρανός τή νύχτα εκείνη τή χειμωνιάτικη, τρίςχαρα τά άστρα

είχαν ξεσηκωθεί ξαφνικά σέ μία πανηγυρική συγκέντρωση κι ο κάμπος ο κρύος σά ν' άστραψε όλόκληρος από τή μία στιγμή ως την άλλη, δέος στις ψυχές των δασκάν, π' άγρευλουν, για τό εβίο Παιδί που γεννιόταν μύριες φωνές από ψηλά τραγουδούσανε την αγάπη του Θεού την άπέραντη, τή δόξα του και την ειρήνη...

Και τώρα, ύστερα από 2000 σχεδόν χρόνια, συννεφιασμένος πιά δημιουργεί ο ουρανός ο άμλιητος, ο κόσμος γέμισε από πυραύλους και άλλα φονικά όπλα έτοιμα να σκορπίσουν την καταστροφή στον πλανήτη μας.

Οί λαοί όμως δεν θέλουν άλλο πόλεμο. Ο χρόνος δεν έσβησε από τή μνήμη τους τόν Β' παγκόσμιο πόλεμο με τίς δεκάδες εκατομμύρια νεκρούς του.

Και ή θύμηση των καταστροφών του πολέμου δίνει καινούργια ώθηση στον αγώνα των λαών για να γίνει κάποια μέρα πραγματικότητα τό :

«ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ»

Ε Ν Ω Σ Η ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΗΤΩΝ ΝΕΒΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Για έτήσια Τακτική Γενική Συνέλευση

Σύμφωνα με τά άρθρα 18, 19 και 20 του καταστατικού μας, καλούνται τά μέλη της «ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΗΤΩΝ» στην Έτήσια Γενική Τακτική Συνέλευση που θά γίνει φέτος στά Γραφεία της Ένώσεως Λυκούργου 10, 4ος όροφος, Γραφ. 62 στις 25 Ιανουαρίου 1980, ήμέρα Κυριακή από ώρα 9.30' πρωινή, με θέματα Έμμερησίας Διατάξεως:

- 1) Λογοδοσία του Δ.Σ. επί των όσων έγιναν κατά τό περασμένο χρόνο 1980.
- 2) Ταμειακός απολογισμός διαχειρίσεως για τόν 11 διο χρόνο.
- 3) Έκθεση Έξελεγκτικής Έπιτροπής.
- 4) Προϋπολογισμός εσόδων και εξόδων, καθώς και πρόγραμμα έργων για τό τρέχον έτος 1981.
- 5) Αρχαιρεσίαι προς ανάδειξη νέου Δ.Σ. και Έξελεγκτικής Έπιτροπής.

Ιδιαίτερη παράκληση κάνουμε προς τά μέλη να προσέλθουν όλα έγκαιρα στην ήμερομηνία αυτή για να πραγματοποιηθή άπαρτία της Γεν. Συνελεύσεως κατά την πρώτη ήμέρα και να μην άναβληθή για τήν άλλη Κυριακή. Αυτό άλλως τε, χωρίς άμφιβολία, γίνεται κάθε χρόνο από τότε που ύφίσταται ή Ένωσή μας.

Προς τούτο σάς γνωρίζουμε ότι κατά τό Καταστατικό, τόσο των Αθηνών όσο και των παραρτημάτων του Συλλόγου μας : 1) Δικαίωμα ψήφου έχουν όλα τά ταμειακά εν τάξει μέλη, δικαίωμα όμως να εκλεγούν έχουν μόνο όσοι συμπλήρωσαν τό 21ο έτος ήλικίας. 2) Όσοι επιθυμούν να εκθέσουν υπέψηφότητα να υποβάλουν έγγραφη αίτηση τό άργότερο μέχρι δύο ήμέρας πρίν της Γ.Σ. Όμως και κατά την Γεν. Συνέλευση μπορούν να προταθούν νέα μέλη για τό Δ.Σ. 3) Συνδρομές και καθυστερούμενα μπορούν να πληρωθούν και την ήμέρα των αρχαιρεσιών. Δικαίωμα έγγραφης όρίζεται με άπόφαση του Δ.Σ. 50 δραχμές, και ή συνδρομή δραχμές 20 τόνμηνά και πληρώνεται κάθε έξάμηνο ή κάθε χρόνο. Συνδρομές και αίτήσεις γίνονται δεκτές στά γραφεία της Ένώσεως, Λυκούργου 10, τηλ. 3248.941.

Και πάλι παρακαλούμε θερμά όλους τούς συγχωριανούς μας, πρό πάντος όσους είναι έγκατεστημένοι στην Αθήνα, τόν Πειραιά και τά Περίχωρα να σπεύσουν να έγγραφουν σάν μέλη και να μετάσχουν στις αρχαιρεσίες σάν μέλη του Δ.Σ. γιατί έτσι με τήν άθρόα συμμετοχή και τήν συμπαράστασή τους θά πετύχουμε τήν άνάδειξη των καταλληλοτέρων προσώπων στη Διοίκηση της Ένώσεως αλλά και τήν επιτυχία των επιδιωκομένων σκοπών της.

Αθήνα τή 15 Ιανουαρίου 1981

Διά τό Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος Ο Γενικός Γραμματέας
Θ. ΚΑΤΣΑΚΟΣ Ι. ΠΑΛΙΑΝΟΣ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Φέτος ο έτήσιος χορός του Συλλόγου μας θά είναι κάτι άλλο. Κάτι διαφορετικό από τίς άλλες χρονιές γιατί.

- 1) Θά γίνει σέ καινούργιο πολυτελές κεντρικό Ξενοδοχείο με συγκοινωνία όλη τή νύχτα, στή διαδρομή Πειραιά = Αγία Παρασκευή, στό ΧΟΛΙΝΤΑΙΗΝ Μιχαλακοπούλου 50 Ίλισια.
- 2) Θά γίνει Σαββατόδραδο.
- 3) Τό Δεύτερο Σάββατο

αρίου. 4) Στην τιμή της προσκλήσεως 600 θά διατεθεί 1 μπουκάλι κρασί στά 2 άτομα ή μπύρα.

5) Θά υπάρχει πλούσια λαχειοφόρος. Προσπάθειά μας, να κερδίζουν όλοι σχεδόν οί λαχνοί.

6) Καθώς πληροφορούμαστε υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον από τήν έπαρχία και έλπίζουμε να έλθουν πολλοί για να τό διασκεδάσουμε μαζί.

της άποκριάς στις 21 Φεβρου-

Τό ΔΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ
ΚΑΙ Η “NEBROPOLI”
ΕΥΧΕΤΑΙ Σ’ ΟΛΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΙΤΕΣ
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ “ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ
ΤΟ 1981,,

Χριστούγεννα! ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Χριστούγεννα! Τήν είπαν γιορτή:

της αγάπης
της χαράς
της ταπεινώσεως
της ελπίδας

Κι είναι όλα αυτά. Όχι όμως μονάχα αυτά. Γιατί, τι γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα; Δέ λέγεται με λέξεις. Δεν εκφράζεται με έννοιες. Μά ούτε και με της καρδιάς τις κεραιές μπορούμε να το συλλάβουμε πέρα για πέρα. Γιατί, πώς να νοιώσουμε σ' όλο τό πλάτος και τό βάθος, π.χ. τί σημαίνει ο άπειρος Θεός να σμικρυνθεί και να πάρει ανθρώπινη μορφή, για νάρθει στη γή σαν ένα Νηπιο; "Η πώς να μπούμε μέσα στο λυτρωτικό σχέδιο του Θεού, που ξεκινάει από τη Φάτνη για να φθάσει ως το Σταυρό και την Ανάσταση;

"Η πώς να εκτιμήσουμε τις συνέπειες πουχε στον κόσμο ο λόκληρο τούτη η Θεία Γέννηση;

Ο τόπος που γεννήθηκε ο Θεάνθρωπος δεν ήταν πλούσιο παλάτι. Γεννήθηκε σ' ένα στάβλο! Γεννήθηκε ο πιο φτωχός του κόσμου! Ο σκοτεινός, ο βρώμικος, ο λερωμένος αυτός στάβλος υπήρξε τό πρώτο ενδιαίτημα του αγίου παιδιού που γέννησε γυναίκα. Ο υιός του Ανθρώπου που έπρόκειτο να κατασπαράχτει από κτήνη τά όποια θά όνομαζόνταν άνθρωποι, είχε για πρώτο του κατάλυμα ένα στάβλο, όπου τά κτήνη μασούν τά ξερά χορτάρια.

Ο Χριστός δεν γεννήθηκε τυχαία σ' ένα στάβλο. Τάχα ο κόσμος δεν είναι ένας άπέραντος στάβλος, όπου οι άνθρωποι τρώνε και κοπρίζουν; Τάπιο ώ μορφα, τά πιο άγνά, τά πιο θεία πράγματα δεν τά μεταβάλλουν άραγε, με διαβολική αλχημεία σέ κοπριά; "Υστερα ξαπλώνονται πάνω σ' αυτούς τούς σωρούς της κοπριάς και ό νομάζουν αυτή τήν κατάσταση κάπνωση της ζωής.

Πάνω στη γή, έφήμερο στάβλο χοίρων, όπου όλες οι διακοσμήσεις και τά μυρωδικά δέ μπορούν να σκεπάσουν τήν κοπριά, πρόσθελε μία νύχτα ο "Ιησούς, γεννημένος από μία άσπιλη Παρθένο, με μοναδικό του όπλο τήν Αθωότητα και με τήν επίδωξη να σώσει τό άνθρωπο γένος από τό βούρκο της άμαρτίας, που ήταν βαθιά δουτηγμένο.

Νά λοιπόν γιατί λέμε, πώς πάνω απ' όλα η Σάρκωση του Χριστού είναι μυστήριο. Είναι δηλ. πέρα απ' αυτά που μπορούν να χωρέσουν στο ανθρώπινο μυαλό.

Γι' αυτό, μονάχα όποις ταπεινά σκύβει να προσκυνήσει τό Θεό Βρέφος, σ' εκείνον ο Θεός φανερώνει τό ασύλληπτο σχέδιο

της αγάπης του. Και στέλνει μέσ' στήν ψυχή του φωτεινές άκτίνες, όσες του φτάνουν, για να φωτίσουν τό δρόμο, που όδηγεί στη Φάτνη της Βηθλέμ.

20 αιώνας τώρα, ταπεινοί προσκυνητές, μπροστά στο Θεό βρέφος, συναντιώνται άνθρωποι απ' όλες τις φυλές της γής. Πλούσιοι και φτωχοί. Μικροί και μεγάλοι. Σοφοί έπιστήμονες κι άπλοϊκοί άνθρωποι του λαού. Έτσι οι φτωχοί ποιμένες της Ιουδαίας κι οι σοφοί μάγοι της Ανατολής έχουν σ' όλες τις εποχές τούς αντιπροσώπους τους. Για να μην έχει κανείς τή δικαιολογία, ότι τάχα στη δική του κοινωνική τάξη ή στη μόρφωση ή στην ηλικία δεν ταιριάζει ή προσκύνηση κι ή λατρεία του Χριστού.

Κατά τά φτερινά Χριστούγεννα που πλησιάζουν, άς έλθουμε όλοι μας να γονατίσουμε εύλα βικά μπροστά στη Φάτνη. Με άπλη ψυχή και καθαρή καρδιά. Νά προσκυνήσουμε τή σαρκαμένη θεϊκή αγάπη, που με τον έρχομό της στη γή άλλαξε τήν περεία του κόσμου, αλλά και τή ζωή του κάθε ανθρώπου, που προσφέρει τήν καρδιά του καθαρή, για νάρει τόπο νύ κατοικήσει μέσα της τό Θεό Βρέφος.

"Αν έτσι λοιπόν νοιώθουμε κάθε φορά που φτάνει ή μεγάλη αυτή γιορτή των Χριστούγεννων.

Δηλαδή: Σάν ένα παγκόσμιο γεγονός — τό πιο σημαντικό απ' όσα έγιναν, αλλά κι απ' όσα θά συμβούν στο μέλλον.

Αλλά και σάν ένα γεγονός πολύ δικό μας, πολύ προσωπικό — έφ' όσον προσφέρουμε καθαρή τήν καρδιά μας στον Χριστό για να κατοικήσει σ' αυτήν,

Τότε, "Όσο κι' αν τά χρόνια περνούν

"Όσο κι' αν έρθει καιρός, που μπορεί ν' αποκτήσουμε: Γνώσεις πολλές

"Όνομα μεγάλο Πείρα σπουδαία και τρανή.

Κι ό,τι άλλο αγαθό βάζει ο νους μας. Κάθε χρόνο, που θά πλησιάζουν τά Χριστούγεννα, θά τά περιμένουμε με ιδιαίτερη χαρά. Και ποτέ, σ' όλη μας τή ζωή, δέ θά τά αφήσουμε να ξεχαστούν. Γιατί αποτελούν τή μεγαλύτερη γιορτή της Χριστιανισμής. Γιατί είναι γεγονός πανανθρώπινο και προσωπικό μας. Γιατί τά δώρα που χαρίζει ή Γέννηση του Χριστού στις καρδιές μας είναι κάθε μέρα πλούσια και πάντα νέα. Άρκεί έμεις να Τόν πιστεύουμε σάν τον μοναδικό Σωτήρα μας, ακολουθώντας τό άγιο παράδειγμά Του.

Χριστός Άποστόλη Καραπάνος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΡΥΦΩΝΑ ΣΦΗΚΑ: Πήραμε και δημοσιεύουμε τήν ενημέρωσή σας σχετικά με τις δραστηριότητες του Συλλόγου Μεσσηνικών Καρδίτσας. Σας παρακαλούμε να μεριμνήσετε ώστε ή έφημερίδα να ενημερώνεται τακτικά για τήν κίνηση του συλλόγου σας.

ΧΡΗΣΤΟ ΚΑΡΑΠΑΝΟ: Πήραμε τό άρθρο σου με τίτλο «ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ» τό όποιο μάς βοήθησε για τό πρωτοσέλιδο δημοσιεύμά μας. Φίλε μας δεν πιστεύουμε ότι οι λαοί μισούνται μεταξύ τους. Άλλες είναι οι αιτίες που προκαλούν τούς πολέμους. Περιμένουμε νέες σου συνεργασίες.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΒΛΑΣΔΙΝΑ

Πέθανε στις 3 Ιουνίου από καρδιακή προσβολή και έτάφη στο χωριό του ο Γιάννης Τσιτσιάς.

"Ισως οι νεώτεροι, οι σημερινοί κάτοικοι του χωριού, να μή ξέρουν τον Γιάννη Τσιτσιά, γιατί αυτό θά γράψω λίγα λόγια για αυτό τιμώντας έτσι τή μνήμη του και αντί ενός «τρισαγίου» στο τάφο του.

Ο Γιάννης Τσιτσιάς υπήρξε ο άναμφισβήτητος ήγέτης του χωριού κατά τά μαύρα χρόνια της κατοχής και ένα γερό αγροτικό στέλεχος της Έθνικής Αντίστασης της Περιοχής.

"Ητο ο Πρόεδρος της «Λαϊκής Δικαστικής Επιτροπής» του χωριού που με άλλους χωριανούς απένεμε τήν δικαιοσύνη και έλυνε τις κτηματικές και άλλες φύσεως διαφορές μεταξύ των χωριανών κατά τρόπον αξιοθαύμαστον, κατά τά μαύρα εκείνα χρόνια και τά κατάφερε τόσο καλά ώστε μερικές από τις προτάσεις αυτές έμειναν ιστορικές. Ένώ ή φήμη του ξεπέρασε τά στενά όρια του χωριού με άποτέλεσμα πλείστοι άλλοι πρόεδροι να τον επισκέπτονται και να ζήτανε τή γνώμη του σέ ζητήματα που τούς άπασχολούσαν.

"Ηταν ο πραγματικός ιατρός του χωριού και ο ακούρατος συμπαράστάτης κάθε πονεμένου και πάσχοντος συγχωριανού.

Σάν ήγέτης του χωριού κατώρωσε να άποφευχθούν οι άκρότητες και έν αντίθεσι με τά άλλα χωριά της περιοχής, εις τό Βλόσδον δεν χύθηκε άδελφικόν αίμα, ούτε αναπτύχθηκε άδελφοκτόνο μίσος μεταξύ των συγχωριανών κατά τά χρόνια εκείνα της σκλαβιάς, της διχό-

νειας και του εμφύλιου πολέμου.

"Ητο πρσος και μειλίχειος ήγέτης του χωριού. Σεμνός και άγνός πατριώτης.

Στά νεανικά του χρόνια ήταν ο μεγαλύτερός μας άδελφός. Σ' αυτόν μαζευόμαστε γύρω του στο «Νάρθηκα της Έκκλησίας» μετά τό παίξιμο της «Γιαλάκας» για να μάς διηγηθί τούς 'Αθλούς του Β. Ουγκώ και τά κατωρθώματα του 'Ιαβέρη ή τήν «Παναγία των Παρισίων». Τά δυό αυτά άθάνατα έργα του Β. Ουγκώ τάξερε «νεράκι» και μάς τά διηγείτο με ένα αξιοθαύμαστο άφηγηματικό τρόπο, που κρεμόμασταν κυριολεκτικά από τά χείλη του.

"Η για να μάς παίξει κανένα κομμάτι με τό βιολί τό όποιον είχε φτιάσει μόνος του, διότι ήτο αυτοδίδακτος έκτελεστής λαϊκών τραγουδιών, που για να φτιαχί τή άπαραίτητο ταμπουρλό ο μακαρίτης Κώστας Σκόνδρας, κατά σατανικό τρόπο, έξόντωσε 2 — 3 γάτους της γειτονιάς για τό δέρμα των.

Μετά τήν άπελευθέρωση έσύρθη και αυτός στη Μακρόνησο και έγευθή τά θαυματουργά νάματα της κολυμβήθρας του Σιλωάμ όπως άπεκαλείτο τότε ή Μακρόνησος.

Τέλος ήξιώθη να δει τά παιδιά του άποκαταστημένα κοινωνικά και οικονομικά και να χαρή και έγγόνια.

"Ας είναι έλαφρό τό χόμα της «Ράχης» που τον σκέπασε ενώ ή μνήμη του σέ μάς που τον γνωρίσαμε θά είναι αιώνια.

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΡΕΠΠΑΣ

Δικαάρχου 54

Παγκράτι - Αθήναι

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο της Ένορίας μας, εκπληρώνοντας έπιθυμία των χωριανών άγασσε τελευταία μία καμπάνα 300 κιλών και τήν τοποθέτησε στήν Ένοριακή μας Έκκλησία. Έτσι ακούστηκε ο κτύπος της καμπάνας σ' όλα τά μέρη του χωριού, κάτι που δεν συνέβαινε μέχρι τώρα, γιατί οι δυό καμπάνες που υπήρχαν δεν είχαν μεγάλη άπόδοση ήχου. Η τιμή της καμπάνας έφτασε τις 152.000 δρχ. Για τήν έξόφλησή της έκποιήθηκε μία καμπάνα 200 κιλών, που δεν έχρησιμοποιείτα έδώ και μερικά χρόνια λόγω ρωγμής της, αντί 50.000. Για τήν τελική έξόφληση της τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο παρακαλεί θερμά όλους τούς Ένοριτες, όπου κι αν βρίσκονται να στείλουν τή συνδρομή τους. Οι κάτοικοι του χωριού έμειναν κατενθουσιασμένοι από τον ήχο της καμπάνας και ύποσχέθηκαν να βοηθήσουν κατά τό δυνατόν. Έλπιζουμε πώς κι' όσοι μένουν έξω απ' τό χωριό Μεσσηνικολίτες θ, ανταποκριθούν στήν έκκλησή μας αυτή, και πώς θάχουν και αυτοί τήν ευκαιρία κάποτε να άπολαύσουν τον άρμονικό και δυνατό της ήχο.

"Ηδη έφτασαν οι πρώτες προσφορές των ένοριτών γι' αυτό τό σκοπό:

1. Άνώνυμος, 3.000.

2. Νικόλαος Ζαφείρης, 500.

3. Ευθύμιος Χαλκιάς, 1.000.

4. Χρυσόστομος Ποδημάτας, 1.000.

5. Θωμάς Τσιγάρας, 500.

6. Ιωάννης Γιαννακόπουλος, 500.

7. Ιερέυς, Ιωάννης Οικονόμου, 1.000.

8. Γεώργιος Γιαννακός, 1.500.

9. Άπόστολος Τζίφος, 1000.

10. Σωτήριος Καλιάς, 1.000.

12. Σωτήριος Κορώνης, 500.

11. Θωμάς Σταύρου, 500.

13. Βασίλειος Παπαδημητρίου, 1.000.

14. Ιωάννης Βαλάφας, 500.

15. Δημήτριος Ράικος, 1.000.

16. Χρήστος Πριονάς, 500.

17. Ζεώργιος Ιωακείμ, 500.

18. Κων)νος Ζαρκαδούλας, 500.

19. Όλγα Μακρινίκα, 200.

20. Σωτήριος Γιαννακός, 200.

21. Θεόδωρος Σφήκας, 1000.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟ ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΙΤΣΙΑ

"Εσύ που πάλεψες γερά απ' τά μικρά σου χρόνια. Και έσπειρες και χαϊδεψες άνθους στα περιβόλια.

"Ηταν της μοίρας σου γραφτό τά πάντα να ξεχάσης, και του Άγγέλου τά φτέρα να πās να τ' άγκαλιάσης.

"Ο θάνατός σου ο ταχός για σέ χαρά μεγάλη. Άλλά για μάς τούς δύστυχους, όρφανά, παραζάλη.

Άνάργυρος! Ένθάρυνες και για (τρευες

όλους τούς χωριανούς μας.

Άκούραστος νυκτημερόν να σώξης τή ζωή μας.

Και ποιός απ' όλο τό χωριό να μην βαριαστανάξη; Τά έργα σου και ή στοργή για μάς δεν έχουν άκρη.

Στά έργα σου τά δασικά που τόσο λαχταρούσες τούς εργάτες που έπιστάτευες πολύ τούς αγαπούσες.

Εργάτες και τεχνίτες και τά φράγματα αυτά, παρηγοριά δεν έχουνε για τον Γιάννη τον Τσιτσιά.

Τόν Θ.Δ.Ν. άποκαλούσες «Α (γιο»

σ' όλους τούς χωριανούς μας, γιατί τό γνώριζες καλά τό βάθος της ψυχής μας.

"Εσύ Γαβριηλάκη, είπες τον Μιχαλάκη, να τον μαζέψη πρόωρα μεσ' τό περιβόλακι;

"Ο Πέτρος πούναι κηπουρός και τά κλειδιά κρατάει, θέλει παρέα τούς καλούς κι άς λυπηθούν οι άλλοι.

"Η άπουσία σου για μάς είναι πολύ μεγάλη. Τά έργα σου που άφησες να συνεχίσουν άλλοι.

Τις μέρες που δεν πρόλαβαν τά μάτια σου να ίδούν: "Εμείς — στη μνήμη σου ύπο (σχόμαστε— ότι θά προσπαθήσουμε σύντομα (να φανούν.

Σου στέλνουμε παραγγελιά έμεις τά γεροντάκια. Να μάς δεχτής χαρούμενα σ' αυτά τά μπαλκονάκια.

Παράκληση θά κάνωμε με πόνο και όδυνη. Να' ναι τό χόμα σ' έλαφρύ κι' αιώνια σου ή μνήμη.

—Αιώνία σου ή μνήμη—

ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

ΒΛΑΣΔΟ

—Καλοκαίρι 1980.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Άπό Μεσσηνικολίτες φοιτητές παραδίδονται στο σπίτι σας Μαθήματα σέ μαθητές ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ — ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. Τηλέφωνο 3248.941, 6510.454.

ΔΗΚΕΑ

ΤΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΗ ΒΑΓΙΑ ΤΣΟΥΛΑ

Στις 20 Νοεμβρίου έγινε στην αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας η πρώτη μετά την ίδρυσή της, Γεν. Συνέλευση της Δημοκρατικής Κίνησης Έπαρχιωτών Αθηνών (ΔΗΚΕΑ). Ανάγκη να πούμε δυό λόγια, τι είναι η ΔΗΚΕΑ.

Πρόκειται για μία οργάνωση που εκφράζει τους πόθους, τους καμμούς, τα βάσανα και την απόγνωση της υπαίθρου, για την πλήρη εγκατάλειψή της σε παν ελλήνια κλίμακα, από όλες ανεξαιρέτως τις κυβερνήσεις, που πέρασαν από αυτόν τον πολυβασιανό τόπο, από τότε που αυτός ο τόπος, έγινε ανεξάρτητο κράτος.

Σκοπός της ίδρυσής της, να συντονίσει τις σκόρπιες προσπάθειες των τοπικών φορέων και των αντιπροσωπευτικών συλλόγων κάθε περιοχής που βρίσκονται στην Αθήνα, ώστε το ΣΟΣ που εκπέμπει από κάθε γωνιά της Ελληνικής υπαίθρου, να... έρθει κάποτε, τις κεραίες των αρμοδίων, πριν είναι κατόπι έορτης, πριν μαζευτούν από ΑΝΑΓΚΗ, όλοι οι Έλληνες εις την Αθήνα και στις πρωτεύουσες των άλλων Νομών με από τέλοςμα, να καταστήσει η ύπαιθρος, μία... Έρ η μ η Έκκλησία! Αρραχισμένη!!

Αυτή είναι περιληπτικά η ΔΗΚΕΑ και οι στόχοι της.

Οι πρωτοστατήσαντες στην ίδρυσή της, είναι άξιοι άπειρων έπαινων και συγχαρητηρίων κι' ελπίζω ότι πολύ γρήγορα, η έπαρχία, η ύπαιθρος γενικά να της το αναγνωρίσουν.

Στή συνέλευση πήραν μέρος 350 περίπου αντιπρόσωποι από 41 νομούς όπου η ΔΗΚΕΑ έχει παραρτήματα και από άλλους Νομούς που εκεί, δεν έχουν ακόμα οργανωθεί.

Θέματα: Άπολογισμός, διοικητικός, οικονομικός, του άπερχόμενου Γεν. Συμβουλίου και τέλος, εκλογή νέου Γεν. Συμβούλου.

Τη συνέλευση άνοιξε και χαιρέτησε τους παρόντες ο δικηγόρος κ. Ντίνος Ζήκος, μέλος του Έκτ. Γραφείου και αντιπρόεδρος της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας, ο οποίος με απλά, ήρεμα και πολύ πειστικά λόγια, χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια, άναλυσε το πρόγραμμα και τους σκοπούς της ΔΗΚΕΑ και τον τεράστιο ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει στη ζωή του τόπου μας, για μία ειρηνική και χρομένη ζωή.

Κατόπιν ο Πρόεδρος, καθηγητής της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής κ. Ηλίας Παρασκευαΐδης, έκανε τον άπολογισμό των πεπραγμένων της ΔΗΚΕΑ στο σύντομο χρονικό διάστημα από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα και υπογράμμισε την ανάγκη, η ΔΗΚΕΑ να φτάσει και να άγει πηθεί και στο πιο μικρό άγρο χωριό της Ελλάδος, τότε, θα έχει κερδίσει το μισό δρόμο, από το τελικό τέρμα της.

Στή συνέχεια, η συγγραφέας κ. Πέπη Δαράκη, μέλος του Έκτ. Γραφείου, σε μία έξαιρετική άνάλυση, έθιξε όλους τους στόχους με τους οποίους καλείται να ασχοληθεί το νέο Γεν. Συμβούλιο. Καί τι δεν έπρε! Σχολεία, Νοσοκομεία, Παιδικό σταθμό, Ψυχαγωγία, Πολιτιστικές εκδηλώσεις, Συνθήκες δουλειάς, Συντάξεις, Άνθρώπινα σπίνια, και τέλος, ότι άφορά την ύπαιθρο. Άκούγοντάς τα, νομίζει κανείς, ότι βρίσκεται, σε κάποια άλλη... Ήπειρο!

Τελευταίος από το Έκτ.

Γραφείο, μίλησε ο Γεν. Γραμματέας κ. Δημ. Κοταχάς. Ο λόγος του, ήταν ένα άμελικο ΚΑΤΗΓΟΡΩ για την έγκληματική άδιαφορία των διαφόρων κυβερνήσεων, για την ύπαιθρο και τα προβλήματά της και τελείωσε με το κάλεσμα, όλων των φορέων, Δημοτικών, Κοινοτικών, καθώς και των εν Αθήναις αντιπροσωπευτικών οργάνων, διατηρώντας, την πλήρη αυτοτέλειά τους, άσχετα από πολιτική τοποθέτηση, να βοηθήσουν τη ΔΗΚΕΑ, για να, ξαναζωντανέψουν τη γενέτειρά μας να της δώσουμε το φιλί της ζωής!!

Μετά τις όμιλίες — άπολογισμό του Έκτ. Γραφείου, μίλησαν εκπρόσωποι διαφόρων Νομών. Ο καθένας άπ' αυτούς, παρουσίασε την κατάσταση περιοχής του, δυστυχώς, ήπεριγραφή όλων φανέρωσε άπελπισία, κι' απόγνωση χωρίς άκτίνα φωτός για τί, στην Ελλάδα, ο ήλιος, δαίνει μόνον για λίγους, που τους γέννησε μάννα, ενώ όλους έμας, τους άλλους, μάς γέννησε... ή γαϊδούρα! Σ' όλους τους τομείς, η ίδια άδιαφορία, η ίδια άκαταστασία, κυρίως στο υγειονομικό, δυό μόνο πεσιπτώσεις φτάνουν. Στή πρώτη, χάθηκαν και χάνονται συχνά άνθρωποι, από άσήματα περιστατικά. Στή δεύτερη, σε πολλά χωριά αντί γάλας, χρησιμοποιείται ακόμα, ή δουδιά! Πότε, Στο βασίλειμα του 20ου αιώνα!

Λοογραφία

ΓΕΩΡΓΙΑ

Τίς πληροφορίες μου περί γεωργίας γενικά μου τίς έδωσε ο Σεραφείμ Μήτσιου. Κάτοικος του Μεσσηνικού απόφοιτος δημοτικού. Καθήσαμε δίπλα στο τζάκι του σπιτιού του και κουβεντιάσαμε. Πρώτο τον ρώτησα για τη σπορά και το όργωμα.

«Πώς τα βγάζετε πέρα παππού;».

«Τόν καιρό εκείνο δεν υπήρχαν μηχανήματα. Τα χωράφια τα όργωναν με βόδια. Τα χωράφια τα σπέρναν με το χεϊνόπουρο τον Οκτώβρη περίπου. Το στάρι τείχαν με το χεϊρί σκορπιστά. Το κριθάρ' του ίδιου. Το καλαμπόκ' ού ζευγαράς τόσπερνε αλλιώτικα. Όργωνε του χωράφι και στην αύλα κιά έρριχνε του σπόρου. Σκέπαζε τη πρώτη αύλακιά άφηνε τη δεύτερη. Στην τρίτη έρριχνε πάλλι σπόρου και τη σκέπαζε με χόμα.

Τό τριφύλλι τό σπέρναν τον Μάρτη σκορπιστά. Τό σπέρνουν μόνο μία φορά. Μπορεί να κρατήσει (3 - 4 ως και 10 χρόνια) ανάλογα με το σπόρο. Τό κόβουν 4 φορές τό χρόνο. Τά ρεβύθια τό σπέρνουν Φλεβάρη — Μάρτη σκορπιστά. Όσοι δεν έχουν μεγάλα χωράφια τά φκιάνουν σε φωλιές λίγα και σκορπιστά. Στα κήπια σπέρνουν τις ντομάτες 50 - 60 πόντους άπόσταση. Άπριλη — Μάρτη σπέρνουν και τά φασόλια και τσί πατάτες».

«Πές μου μπάμπα — Σεραφείμ τί άλλο κάνετε;».

«Νά σου πώ κόρ' μ' για τό βοτάνισμα. Τόν Άπριλη οι γυναίκες πάζαν και έβγαζαν τ' άγριόχορτα με τά χέρια. Πότι ζαν και τό τριφύλλι όσοι είχαν νιρό. Αυτά τάκοβαν 5 φορές

Γιατί; Για να μην σταματήσουν για να μην λιγοστέψουν, οι πολεμικές δαπάνες! Ποιός άραγε καταράστηκε τό ανθρώπινο γένος;

Ο ύποφαινόμενος, στο διάστημα των 58 χρόνων, από τότε που παραδρέθηκε για πρώτη φορά σε Γεν. Συνέλευση, παρακολούθησε πάρα πολλές τέτοιες. Ουδέποτε ευτύχησε, να βρεθεί σε τέτοιο ζεστό περιβάλλον, με τόση κατανόηση, ήρεμία, ενδιαφέρον και έέληση για άγώνα, για τους σκοπούς της οργάνωσης. Άς ελπίσουμε ότι για όλους μας, αρχίζει μία καινούργια περίοδος, ή όποια πιθανόν να μην φαίνεται με πρώτη ματιά, ή πραγματοποίηση όμως των σκοπών της, θ' άποδείξει ότι πρόκειται για μία Ειρηνική Έπανάσταση, χωρίς όπλα, χωρίς θυμούς, χωρίς κακίες, για μία ζωή που θα βασιλεύει ή άγάπη, ή χαρά ή Ειρήνη μέσα στην όμορφη Ελλάδα μας, μόνον μας χωρίς προστάτες.

Η συνέλευση πριν διαλυθεί, ένέκρινε τον άπολογισμό του άπερχόμενου Γεν. Συμβουλίου και στη συνέχεια, έκανε την έκλογή του καινούργιου. Τέλος ή συνέλευση, ένέκρινε ψήφισμα με τό όποιο, καταδικάζει τις πράξεις των άθλων και κυρίως των έμπεινευστών τους, στην έπέτειο, μιάς ακόμα χρυσής σελίδας της Ελληνικής Ιστορίας, ΕΔΩ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ!!

ΒΑΓΙΑΣ Μ. ΤΣΟΥΛΑΣ
21.11.80

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΤ'ΖΑΝΟΥ

Μέ συστημένο γράμμα πήρα από τον ύπέροχο συνομήλικό μου ΘΩΜΑ ΜΑΛΑΜΙΤΣΗ από την Λάρισα, δυό κείμενα.

Μέ τά κολυβογράμματά του, (είπαμε και την άλλη φορά για την προτίμησή του στις φωλές αντί του Σχολείου) με ι διαίτερη άφηγηματική χάρη, μάς μεταφέρει στα Άγγραφα για να μάς γνωρίσει άγνωστες πτυχές τους, άκόμη και σε μάς τους συνομηλικούς του.

Σ' άλλη στήλη αυτού του φύλλου, άνόθευτα, όπως μάς τό στείλε, δημοσιεύουμε στή κουδέντα του με τον φίλο του Προκόπη, σαν άλλος ΨΑΘΑΣ, να τον χαρήτε, άπευθύνοντας του ένα, από καρδιάς, λέμε, ΜΠΡΑΒΟ ΘΩΜΑ. Στο άλλο φύλλο θα δημοσιεύσουμε τό άλλο του, άξιόλογο κι' αυτό κομμάτι σου.

Μετά από αυτό, άδίαστα έρχεται τό έρώτημα. Οι γραμματισμένοι, οι άξιόλογοι άνθρωποι, οι συνταξιούχοι του Δημοσίου, οι Νεβροπολίτες έπιστήμονες, οι φοιτητές, γιατί δεν μάς στέλνουν κάποια έργασία τους, για δημοσίευση;

Ποτέ δεν κουραστήκαμε να ζητάμε τη συνεργασία τους, την περιμένουμε.

Μαζί με τό γράμμα του Θ. ΜΑΛΑΜΙΤΣΗ πήραμε και πίο κάτω:

Άγαπητέ Γιάννη,

Προσφέρω στη μνήμη του πατέρα μου ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ για την βιβλιοθήκη του Πνευμ. Κέντρου του χωριού

μας, μία σειρά των Ιστορικών έργων του «ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΡΔΑΤΟΥ».

Φιλικώτατα
ΑΘΑΝ. Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΦΥΣΙΚΟΣ

Κε ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Τά Δ.Σ. των Συλλόγων μας και οι κάτοικοι του χωριού μας για την φιλόφρονη αυτή χειρονομία σας, σας εκφράζουν τάς θερμάς τους συγχαρητήρια και εύχονται με την καρδιά τους να ναι αιώνια ή μνήμη του σεβαστού σας Πατέρα.

Από λάθος διεύθυνσή σας μάς γύρισαν πολλές έφημερίδες. Άμέσως σας ταχυδρομούμε στή Διεύθυνσή σας 3 από τά τελευταία φύλλα, συνεχίζοντας την ένδιαφέρουσα έπαφή μας.

Πρός τους Βλασδινούς

Άγαπητέ συμπατριώτη, Τό προηγούμενο Διοικητικό Συμβούλιο κατώρρωσε να βρει τόπο να μπορούμε να δλεπόμαστε, σε σημείο μάλιστα που εύκολα να μπορεί όποιοσδήποτε νάρθει ώρίσθηκε και μία μέρα την έβδομάδα ή Τετάρτη, έλπίζοντας ότι κάποιο από τους τόσους χωριανούς μας γυναίκες ή άνδρες, νέοι ή μεγάλοι θα νοσταλήσουν τό χωριό μας, θα έελήσουν να μιλήσουν λίγο Βλασδινά και θα θυμηθούν κάτι άπό τό όμορφο αυτό κομμάτι της Θεσσαλικής ήμιορεινής γής που γεννήθηκαν ή μεγάλωσαν.

Τό νέο Διοικητικό Συμβούλιο κάνει ό,τι μπορεί να διατηρηθεί τό στέκι αυτό, πιστεύοντας πως θα μάς γίνει συνήθεια να ταμώνουμε τις Τετάρτες, έστω λίγο ή πολλοί κάθε φορά.

Άκόμη άγόρασε μαγνητόφωνο για να έχουμε και λίγη μουσική αν θέλουμε, με πρώτη κασέτα τά τραγούδια του χωριού μας.

Η συμπαράσταση σας δεν εκφράζεται μόνο με την έπιστολή, μά με την προσωπική σας παρουσία.

Άποφασίσαμε 2 φορές έκδρομή, έλάχιστοι δήλωσαν και συνεπώς δεν έγιναν.

Άκόμη με λύπη μας δεν είδαμε γυναίκες ναρχονται στο σύλλογό μας. Γιατί; Άφού δεν μπορούμε άλλοιώς να ιδωθούν είναι ό καλύτερος τρόπος έπικοινωνίας μεταξύ μας, για να μη χαθούμε.

Έκφράζουμε τό παράπονό μας και έλπίζουμε και πιστεύουμε, ότι πολύ σύντομα όλα θα ξεπεραστούν και θα δλεπόμαστε συχνά.

Μέ την εύκαιρία αυτή εύχόμαστε σ' όλα τά μέλη του συλλόγου μας Καλά Χριστούγεννα και εύτυχισμένο τον καινούργιο χρόνο.

Μέ φιλικούς χαιρετισμούς
Τό Διοικητικό Συμβούλιο

♦♦♦♦♦
στάρι. Έπεφτε στο μέσου του κούφιου υλιθαρίου λίγο — λίγο. Τό κανόνιζε ανάλογα ό μωλυνός. Σ' αυτό τό κάσωμα πουταν τό στάρι είχαν ένα ιδιαίτερου με δυό ξύλα και κούναγαν το μέρος που πεφτε τό στάρι. Μετά γύριζαν τά λιθάρια κι έβγαине τ' άλεύρι. Τόν καιρό εκείνο οι μωλυνάδες όταν έβλεπαν του νοικοκύρη όξω άπ' τον μύλο είχαν την μωλυνού κι έκλεβε κάνα δυό τρία κιά, Γεγονός όχι ψέμματα...».

Πληροφοριοδότης
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΜΗΤΣΙΟΥ
Άπόδοση
ΡΑΝΙΑ ΖΟΥΚΑ

φύλι να μεγαλώσει. Τώρα δηγκαν φάρμακα και τά γιατρεύουν.

Οι παλαιοί φκιάναν ένα ίδι αίτερου που τό λεγαν άμπάρι. Στο σπύι μέσα στο ύπόγειο (όμπάρι) βάζαν του στάρι και τό καλαμπόκι. Οι παλαιοί φκιάναν με λυγαριά μεγάλες κοφίνες τά τά βάζαν μέσα. Δεν είχαν τάβλες να φκιάνουν άμπάρι. Θά σου πώ τώρα για τον χειρόμυλο και τον υδράμυλο. Ο χειρόμυλος είχε δυό λιθάρια βαρεία 50 κιλά τό ένα. Στή μέση τόχον τρύπιο. Τό λιθάρι και η κορδιά ήταν ξύλινη. Γυρίζαμε με το χέρι τά λιθάρια και λιώναναν του στάρι. Φκιάναν τό μπλοζούρι, τό γλυκό τραχανά και τ' άλεύρι.

Υδρόμυλος: Ήταν κτίριο με 500 όκάδες βάρος. Στο νερόμυλο φκιάναν με σανίδια δέκα ως δώδεκα μέτρα τον τροχό όπως γίνεται ή κάη. Με δόγες: σανίδια (11 μέτρα ύψος) με στεφάνια. Έκεί έπεφτε τό νερό. Τέ άνοιγμα της κάδης εκεί πούπεφε τό νερό ήταν έναμυς μέτρο. Όταν ήταν πουλί νερό βάζαν ένα σίδερο και κανόνιζαν τό άοιγμα μέχρι 10 πόντους. Μπορούσε όμως να ναι ίσαμε 2 πόντους. Στο κάτω μέρος κεί που χτυπούσε τό νερό είχαν φκιαγμένο ένα ξύλινο πράμα

σά σταυρό που συνδεονταν με τά λιθάρια. Χτυπούσε τό νερό στο σταυρό και γυρνούσαν τά λιθάρια. Έτσι γύριζε ού τροχός. Τά λιθάρια είχαν σκαλισμέ να δόντια άπάνου τους. Σά σώνονταν τά δόντια τότε τά βγάζαν και τά χαρκεύανε με τό σφυρί. Χάρκεμα είναι τό σκάλισμα. Άπάνου άπ' τά λιθάρια είχαν ένα άνοιγμα πούπαιρνε 50 κιλά

φύλλα και δεν τ' άφήνε τό τρι

«Η Ελληνική παράδοση διασώζει την Εθνική Κληρονομιά και μας κρατά στις ρίζες της Φυλής μας»

Κάθε γιορταστική εκδήλωση για την Ελληνική παράδοση μας φέρνει όλο και πιο κοντά στις ρίζες της Φυλής μας. Μας βοηθάει να κάνουμε ζωντανό δίωμα την πλούσια κληρονομιά μας, ν' αναδιαπισθούμε στα πατροπαράδοτα, στα γνήσια, σ' αυτά που καθορίζουν ανέθετα την ταυτότητα του Έλληνα...

Λέγοντας παράδοση δεν εννοούμε κάτι το μουσειακό, κάτι μακρινό και ψυχρό κι' αδιάφορο στη λειτουργία της ζωής της Φυλής μας, αλλά απανταχού έννοια που μας δίνει ανάποστα με το παρελθόν και μας κατευθύνει δημιουργικά προς το μέλλον, έτσι που, το χτες το σήμερα και το αύριο, ν' αποτελούν μία έννοια και μία συνέχεια με κοινές ρίζες.

Παράδοση για ένα λαό σημαίνει βίωμα, τρόπος ζωής, πηγή δύνης και έμπροσθεν. Σημαίνει ζωγόνα βρυσσάνα που τροφοδοτεί το περιβάλλον της φυλής του Λαού για να ζήσει και να καρποφορήσει...

Τά ήθη μας, τα έθιμά μας, τα τραγούδια μας τα Δημοτικά τραγούδια, οι παροιμίες, που είναι σοφία του Λαού, τα παραμύθια και οι θρύλοι που διασώζονται με προφορικό ή γραπτό λόγο, ή τέχνη, σε κάθε της έκφραση, που μεταλαμπαδεύεται από γενιά σε γενιά, είναι Παράδοση.

Στά γνήσια Δημοτικά Τραγούδια, ειδικότερα, διασώζεται πλούσια και ζωντανή η Ελληνική Παράδοση. Καταγράφεται σ' αυτά κάθε παλμός της Ελληνικής φυλής. Ο πόνος της ξενιτειάς, η χαρά του γάμου, ο θρήνος του θανάτου.

Στό ακουσμα της Δημοτικής Μουσικής αναρριγεί η ψυχή της Ρωμιοσύνης. Ευπνείει ο θρύλος. Ζωντανεύει η Ιστορία. Η Δημοτική Μουσική φέρνει κοντά μας τον άχο του δουνού, τον φλοίσβο της θαλάσσης, το θρόισμα του δάσους.

Και σ' αυτή ακριβώς την μουσική παράδοση μπορεί ο σύγχρονος μουσικός ο σύγχρονος συνθέτης να στηρίξει την δημιουργική του πνοή.

Από κει μπορεί να προχωρήσει χωρίς να κινδυνεύει ν' αποκοπεί ο ίδιος από τις ρίζες.

Βλέπουμε στις Εκκλησίες την Βυζαντινή Αρχιτεκτονική και στις εικόνες την παραδοσιακή Βυζαντινή αγιογραφία. Αποθαυμάζουμε στα ξύλινα τέμπλα, στους έμβανους, στα κιονόκρανα και στους πολυέλαιους, την συνέχιση μίας τέχνης που έχει δασκαλό της την Παράδοση.

Βλέπουμε στ' αρχοντικά την σφραγίδα της Λαϊκής Τέχνης και την εξέλιξη και διαμόρφωση της τοπικής αρχιτεκτονικής. Γνήσια ή δημιουργική ψυχή του Έλληνα άντλη από τις ρίζες της την τέχνη στο κόσμημα. Βάζει σ' αυτό ο Έλληνας τεχνίτης όλο το μεράκι και την φαντασία του. Βάζει παλμό από την καρδιά του και το αποτέλεσμα είναι εκπληκτικό. Κάθε γωνιά της Πατρίδας μας έχει τέτοιους δημιουργούς που προσπαθούν να στηριχθούν στις

ρίζες, στην Παράδοση κι' από εκεί να προχωρήσουν αρμονικά σε εξέλιξη κι' βελτίωση όπου αυτό γίνεται δυνατό. Και στα ύφαντά και στα κεντήματα που δγαίνουν από τα χέρια της Έλληνίδας, ή όποια συνεχίζει την μακραίωνη παράδοση της ύφαντας και της κεντήτρας, βλέπουμε με θαυμασμό την γνήσια δημιουργική πνοή και την φαντασία της ελληνικής ψυχής. Πόσο όμορφα, πόσο ζεστά πόσο κοντινά στη καρδιά μας είναι τα λαϊκά αυτά δημιουργήματα. Πόσο τέχνη και πόσο ευαισθησία και χρώμα ζωής αντικρύζει κανείς στα σχέδια και στις παραστάσεις τους.

Όλες οι μορφές ζωής είναι δεμένες με την Παράδοση.

Όλα πρέπει να έχουν τις ρίζες τους εκεί, το χτες πρέπει να συνεχίζεται με το σήμερα αρμονικά. Να αποτελεί μία έννοια. Να μην υπάρχει χάσμα. Να μη κόβονται αϊ γέφυρες.

Η ζωή βέβαια παρουσιάζει εξέλιξη. Κάθε εξέλιξη όμως δεν απορρίπτει όλα τα άλλα για χάρη του καινούργιου. Δεν καταργούμε το πρώτο σκαλοπάτι έπειδή φτιάσαμε το δεύτερο. Απανταχού αναγνωρίζουμε, πρέπει ν' αναγνωρίζουμε, ότι το δεύτερο στηρίζεται στο πρώτο. Έτσι και η παράδοση είναι βάση για δημιουργία. Δεν μπορούμε να προχωράμε χωρίς βάση. Εξέλιξη που απορρίπτει την κληρονομιά, που προσπαθεί να χτίσει και να δημιουργήσει με βάση ξένα πρότυπα οικοδομεί, για το μέλλον της Φυλής, στην άμμο. Δεν απορρίπτουμε βέβαια κάθε τι ξένο αλλά επιβάλλεται να το περνάμε από το δικό μας χωνευτήρι να το προσαρμόζουμε στα δικά μας πρότυπα. Να μη μας αλλοτριώνουν οι ξένες έμπροσθεν και τα ξένα πρότυπα.

Όραίες βέβαια είναι οι ευκαιριακές γιορτές και οι εκδηλώσεις που οργανώνονται κατά καιρούς για την Παράδοση αλλά αυτές δεν καλύπτουν το όλο πρόβλημα. Επιβάλλεται να γίνει κέατι πιο ζωντανό, πιο ουσιαστικό, πιο προγραμματισμένο.

Και για να έχουμε ένα αποτέλεσμα αντίξιο στις προσδοκίες μας επιβάλλεται όλοι οι αρμόδιοι φορείς, όπως σχολεία, να ενημέρωση κλπ. να συντονιστούν στον κοινό σκοπό, να κάνουμε δίωμα την Παράδοση. Και αυτό πρέπει να γίνει με προγραμματισμό και συνέπεια. Διότι όταν από την μια μεριά γιορτάζουμε ευκαιριακά την Ελληνική Παράδοση και από την άλλη υπολιτίζουμε έπιμονα και βομβαρδίζουμε έπικίνδυνα την νεολαία με ξενικές έμπροσθεν, δεν κάνουμε τίποτα. Και δίνουμε έτσι την εντύπωση ότι με τις γιορτές της Παράδοσης, τελούμε το τυπικό μνημόσυνό της!

Αν εξακολουθούμε ν' αδιαφορούμε για την κάθε μορφή. Παραδοσιακή κληρονομιά μας, χρόνο με το χρόνο, θ' αποσυνδεθούμε από τις ρίζες μας. Και έτσι θ' αλλοιωθεί ο χαρακτήρας και ο τρόπος ζωής και οι αξίες σε μορφές ζωής, που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας. Θά έχουμε έτσι άλωθεί χωρίς να το καταλάβουμε...

Οί Δαρείοι και οί Ξέρξες

στούς δικούς μας δύσκολους και ρούς δεν ζητούν «γην και ύδωρ» αλλά έρχονται άθροοβοι με το Δούρειο Ίππο της ξενικής έμπροσθεν και επιδιώκουν να αλώσουν την ψυχή μας. Προσπαθούν να μάς υποδουλώσουν πνευματικά. Να μάς επιβάλλουν καινούργια ήθη, να μάς συνιθίσουν σε ξενικά πρότυπα ζωής, να μάς κάνουν τέλος άρνητές της Παράδοσης μας. Άλλα λαοί που άπαρνούνται την κληρονομιά τους χάνουν την όντότητά τους. Λαοί που χάνουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, τα φυλετικά τους γνωρίσματα, σβήνουν και σαν Έθνη.

Αν ένας δημοτικός σκοπός, ένα δημοτικό τραγούδι λεβεντιάς δεν μάς καταπλημμυρίζει από ένθουςιασμό, δεν μάς δίνει σ' ένα κοινό παλμό σημαίνει πως έχει γίνει ζημιά. Κάτι έχει σαρκώσει μέσα μας. Κάτι έχει δολοφονήσει στην ψυχή μας την Παράδοση.

Και όταν αυτά που μάς έννουν ξεθωριάσουν ή λειτουργήσουν ύποπτον: κά, ή ζημιά θα γί ναι φοβερή, οι έπιπτώσεις στην έπιβίωσή μας τρομακτικές.

Η παράδοση δεν είναι παλιό άραχιασμένο έκθεμα για γλωσσολογία. Δεν είναι σύνθημα ξερό κι' άνούσιο. Είναι ζωή. Πρέπει λοιπόν συνεχώς να τη ζούμε και να την μεταδίδουμε. Η έθληση της Πολιτείας σ' αυτό το σημείο πρέπει να είναι άπο φασιστικής σημασίας. Οι έκλε γόμενοι από την Πολιτεία φορείς, που διαμορφώνουν την κοινή γνώμη, πρέπει, να προσφέρουν έργο άναλογο με την σημασία που έχει ή παράδοση στην Ελληνική ζωή.

Γι' αυτό τα κρατικά μέσα μαζικής ενημέρωσης θα πρέπει πάντα να κατευθύνονται από ανθρώπους που ξέρουν να τιμούν την Παράδοση...

Ο σκοπός μας πρέπει να είναι αυτός: Να μεγαλώνουν τα παιδιά μας με άγάπη και με συμμετοχή σ' όλες τις μορφές της Παράδοσης, όχι μόνο ν' ακούνε δημοτικό τραγούδι μα και να το τραγουδάνε. Όχι μόνο να βλέπουν ελληνικούς χορούς αλλά και να μαθαίνουν και να τους χορεύουν. Όχι μόνο να μαθαίνουν τα έθιμα σαν γνώση μα και να συμμετέχουν στις εκδηλώσεις τους.

Να μαθαίνουν ακόμα να ξεχωρίζουν και ν' αγαπούν τα λαϊκά δημιουργήματα. Ν' ασκούνται πάνω σ' αυτά και ν' αφήνουν τις κλίσεις τους να βαπτίζονται σε κάθε παραδοσιακή δημιουργία που τους ταιριάζει.

Πρέπει ακόμα να υπογραμμίσουμε ότι την Ελληνική Παράδοση θα μπορούσε να βοηθήσει εκτός από το Σχολείο και το κατ'όληλο βιβλίο. Παιδική λογοτεχνία, με θρύλους, παραδόσεις και παραμύθια ελληνικά, φέρνει το παιδί κοντά στις ρίζες του. Τι γίνεται όμως στο χώρο αυτό; Ένισχύεται το παιδικό βιβλίο; Προκηρύσσονται με άναλογα κίνητρα διαγωνισμοί για την συγγραφή του; Ένθαρρύνονται Έλληνες συγγραφείς να

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ - ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ

Πρός άπαντα τα μέλη του Συνδέσμου.

Άγαπητοί Χωριανοί, Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου εις την συνεδρίαση της 6ης Νοεμβρίου 1980 άπεφάσισε βάσει του άρθρου 21 του Καταστατικού, την Σύγκλησιν Γενικής Συνελεύσεως διά την 18.1.1981 ήμεραν Κυριακήν και ώραν 10ην π.μ. εις τα γραφεία του Συνδέσμου Λυκούργου 10 4ος όροφος με θέμα τα:

1) Λογοδοσία άπερχομένης Διοικήσεως, Διοικητικήν και Οικονομικήν.

2) Άρχαιρεσίαι διά την εκλογήν Νέου Διοικητικού Συμβουλίου και εξέλεγκτικής Έπιτροπής. Οι έπιθυμούντες να θέσουν ύποψηφιότητα διά τó Διοικητικόν Συμβούλιον και εξέλεγκτικήν Έπιτροπήν, παρακαλούνται οι έχοντες τό

δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, να υποβάλλουν έγγραφον δήλωσιν εις τόν Πρόεδρον του Συνδέσμου μέχρι την 15.1.1981.

Η προσέλευσις όλων μας κρίνεται έπιβεβλημένη για να ακούσεται τα πεπραγμένα της άπερχομένης Διοικήσεως και να συζητήσεται με όλοι μαζί τα διάφορα θέματα που άπασχολούν τό Συνδέσμό μας, δεικνύοντες έτσι τό μεγάλο ένδιαφέρον, που είναι έθιμική προϋπόθεσις για κάθε έπιτυχία και πρόοδο του χωριού μας.

Με άγάπη
Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

«Η Ελλάδα 1η στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων»

Έκθεσις του Σταίητ Νιτη πάστμεντ προς τό Κογκρέσσο άναφέρει ότι ή καταπολέμησις της τρομοκρατίας έθεσε ύπό δοκιμασία τα ανθρώπινα δικαιώματα άκόμη και σε χώρες της Δύσεως.

Αντίθετα, ή έκθεσις τονίζει ότι τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα έτυχαν, κατά την διάρκεια του 1979 άπολύτου προστασίας στην Ελλάδα, Αυστρία, Βέλγιο, Δανία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Νορβηγία,

● Ο γάμος είναι ένα βιβλίο, που τό πρώτο του μέρος γράφεται σε στίχους και τα άλλα σε πρόζα.

● Η κολακεία είναι ένα αίσχρο έμπόριο που είναι χρήσιμο μόνο στον κόλακα.

● Όσοι πολλοί οι νόμοι τόσο περισσότεροι οι παραβάτες.

● Κάθε νόμος έχει και ένα παράθυρο.

● Τό φάρμακι είναι πικρό στίγλωσσα, ή αλήθεια στ' αλήθεια.

● Οι φρόνιμοι άνθρωποι φτιάχνουν τις παροιμίες και οι άνόητοι τις επαναλαμβάνουν.

● Η λύπη όταν μοιράζεται λιγοστεύει, ή χαρά όταν μοιράζεται μεγαλώνει.

● Μυστικό που τό ξέρουν ένδεκα και μυστικό που τό ξέρουν τρεις τό ξέρουν 111.

● Τα χρόνια που μία γυναίκα αφαιρεί άπό την ηλικία της, δεν πάνε χαμένα... Τά προσθέτει στις ηλικίες των φιλενάδων της...

● Δεν αξίζει τίποτα ο άνθρωπος που δεν ξέρει την αξία του χρόνου.

● Η συκοφαντία είναι ή έκδοκιση του άνδρου.

ΠΡΟΣΕΞΕ ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

Έχεις ύγεια;
Έχεις πλούτον.
Δεν έχεις ύγεια;
Είσαι πτωχός.

Η ύγεια δεν αγοράζεται με τίμημα
Στο χέρι σου είναι να είσαι υγιής.

MIX. ΤΣΩΛΗΣ

ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ 'Ο Κουσκούλας και τὰ έξωκλήσια του

ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΜΑΛΑΜΙΤΣΗ

Η Π.Σ. πραγματοποίησε την 26.11.80 έκτακτη Γενική Συνέλευση στην οποία παρέστησαν όχι μόνο εκπρόσωποι των Συλλόγων - μελών της αλλά και εκπρόσωποι, αϊ άλλων Θεσσαλικών Συλλόγων που δεν είναι μέλη της.

Επίσης, έπειδή επρόκειτο να συζητηθούν και να ληφθούν αποφάσεις για όλα τὰ γενικότερα και τὰ καυτά θέματα του Θεσσαλικού χώρου, όπως γραφισμα και στο φύλλο μας του Νοεμβρίου, εκλήθησαν και όλοι οι Θεσσαλοί ύπουργοί, ύφυπουργοί, οι Βουλευταί και οι Πολιτευταί, καθώς και άλλοι παράγοντες και αρμόδιοι επί των ως άνω θεμάτων.

Ετσι, εκτός των άλλων παριγόντων, παράστησαν ο ύργος Γεωργίας κ. Γραμματίδης, οι Βουλευταί κ.κ. Ζιώγας Καρδίσσης, Παπαχρήστος Τρικαλών και Λαυλές Λαρίσης. Ο ύπουργός Παιδείας κ. Ταλιαδούρος και ο Βουλευτής κ. Καλογιάννης δεν παρέστησαν, αλλά δι' επιστολών των εξήγησαν τους λόγους που δεν μπόρεσαν (και δικαιολογημένα) να προσέλθουν κατά την ημέρα εκείνη.

Υστερα από εξονυχιστική συζήτηση όλων των γενικότερων θεμάτων ελήφθησαν αποφάσεις και εξουσιοδοτήθηκε το Προεδρείο της Γ.Σ. να διατυπώσει ψήφισμα και να το στείλει όπου έπρεπε.

Παραθέτουμε σε συντομία τὰ κύρια σημεία του Ψηφίσματος: «Η Γενική Συνέλευση των μελών των Θεσσαλικών Συλλόγων ΕΚΦΡΑΖΕΙ την πικρία της για την άδιαφορία των μη προσελθόντων Βουλευτών και ύπουργών να τιμήσουν με την παρουσία τους τή Συνέλευση, να ακούσουν τὰ παράπονα του λαού που αντιπροσωπεύουν και να συμπαρασταθούν στην επίλυση των χρονιζόντων καυτών προβλημάτων της Θεσσαλίας που είναι χρέος των. Αυτό ως τὸ σημειώσουν τόσο οι κ.κ. Βουλευτές όσο και ο Θεσσαλικός λαός.

ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ τὸ Θεσσαλικό λαό να εορτάσει τὰ 100 χρόνια από την άπελευθέρωση της Θεσσαλίας, σε όλη τή Θεσσαλία και στην Αθήνα με όση μεγαλοπρέπεια επιβάλλει τὸ ιστορικό αυτό γεγονός και ζητεί τήν συμπράσταση όλων των κοινωνικών φορέων (αυτοδιοίκηση) και των αρμοδίων Κρατικών οργάνων της Κυβερνήσεως.

ΘΕΤΕΙ ΩΜΑ τὸ θέμα της δρύσεως Θεσσαλικού Πανεπιστημίου και απαιτεί από τούς Βου-

λευτές της και ιδιαίτερα από τὸν Θεσσαλό ύπουργό Παιδείας παραμερίζοντας κάθε προσωπικό ή κομματικό συμφέρον, τήν ίδρυση του που δεν είναι τοπικής σημασίας αλλά εθνικής. Η χωροταξική κατανομή των ύπαρχόντων Πανεπιστημίων τὸ επιβάλλει καθώς και οι σοβαροί λόγοι άποσυμμόρφησης τής Ανωτάτης Παιδείας και ο μεγάλος αριθμός των Θεσσαλών φοιτητών.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ για τήν μερληπτική κατανομή των πιστώσεων στὸν έλλαδικό χώρο (Θεσσαλία ολόκληρη ίσο ποσό με ένα Νομό, των Σερρών, Ηλείας). Για τήν άνισομερή αὐτή κατανομή απαιτούμε επάνορθωση τής αδικίας εν όψει ψηφίσσεως του προϋπολογισμού.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ ΕΝΤΟΝΑ για τή συνεχή και χωρίς σδοβαρό λόγο άναβολή τής κατασκευής των άρδευτικών έργων Θεσσαλίας που ή κατασκευή των βή συντελέσει στη σοβαρή βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του λαού της και τήν αύξηση τής Εθνικής Οικονομίας. Απαιτεί τήν άμεση έναρξη τής κατασκευής των έργων Σμοκόβου, Κρύας Βρύσης και Ένιπέας για τὰ όποια ύπάρχουν όριστικές μελέτες και τήν ταυτόχρονη άνάθεση τής μελέτης των άρδευτικών δικύων και τής μελέτης έκτροπής του Αχελώου που θά συμπληρώσει τὸ νερό που λείπει και που διοχετεύεται σήμερα στη θάλασσα.

ΤΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ και ΑΠΑΙΤΕΙ να άποπερατωθούν τευλάχιστον οι Έθνικοί δρόμοι που ενώνουν τή Θεσσαλία με τήν Ήπειρο που ή κατασκευή των άρχισε εδώ και έξηντα (60) χρόνια περίπου, και στη συνέχεια τήν κατασκευή του ύπολοιπού οδικού δικτύου που δρίσκεται σε έλεεινή κατάσταση.

Στὸ σημείο αυτό πρέπει να τονισθῇ ιδιαίτερα η διαπλάτυνση των γραμμών του Θεσσαλικού Σιδηροδρόμου και να επεκταθῇ μέχρι Κοζάνης. Ετσι τὸ σιδηροδρομικό δίκτυο θά έχει έναίσο πλάτος γραμμής. Η τυχόν σκέψη να καταργηθῇ ή Θεσσαλική γραμμή θά είναι έγκλημα τική.

Γιά όλα τὰ παραπάνω θά πρέπει πειληπτική ήγεσία της Θεσσαλίας επικεφαλής να άγκαλιάσει τὰ θέματα αυτά και να απαιτήσει από τήν Κυβέρνηση να πάψει τὸν έμπαιγμό γιατί ή ύπομονή του Θεσσαλικού λαού εξαντλείται. Κάθε δέ καθυστέρηση στη λύση των άναφερθέντων προβλημάτων από εδώ και πέρα άπτελει πράξη αδικαιολόγητη, θά συναντήση τήν αντίδραση ολόκληρου του λαού της Θεσσαλίας ενωμένου που δυνατόν να τὸν εξωθήσει σε άγωνιστικές μαζικές κινητοποιήσεις φορέων του λαού με διάφορες μορφές.

Για τήν Πανθέσσαλική Στέγη Τὸ Προεδρείο της Συνέλευσης Ο Πρόεδρος ΚΩΝ. ΚΟΥΓΚΟΥΛΟΣ Ο Γεν. Γραμματεύς ΘΕΟΔ. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Όπως φάς λένε οι γερονταί τεραι ο Κουσκούλας ήταν ξένος ήρθε και έγκατεστάθηκε στο Νεοχώρι Καρδίσης περί τὰ 1530 με αρκετά χρήματα. Μερικοί λένε δα τὰ χρήματα τὰ δημιούργησε ύστερα από μία προδοσία που έκανε εις βάρος του Έλληνισμού στην Κρήτη. Άλλοι λένε ότι είχε κάποια κύρια θέση στην Τουρκική Αυτοκρατορία και καταχράστηκε ένα ποσό χρημάτων και κατέφυγε στα Άγρια για να σωθῇ. Λόγω ότι τὰ Άγρια με τήν συμφωνία του Ταμασίου του 1520 ήταν αυτόνομα. Είναι αλήθεια πολλοί ξένοι έγκαταστάθηκαν στα Άγρια τήν εποχή εκείνη και μάλιστα μερικοί έγιναν και όπλαρχηγοί, όπως κάποιοι Βασιαρδάη.

Άλλοι μας λένε λοιπόν για τὸν Κουσκούλα ότι ήταν έμπορος και είχε δημιουργήσει πολλές λεπτὰ και περιουσία στην Ρουμανία, διότι έστειλε κάποιον Νεοχωρίτη στην Ρουμανία ως πληρεξούσιόν του, να διεκδικήσει τὰ συμφέροντά του, αλλά δεν ξαναγύρισε. Όταν λοιπόν έγκατεστάθηκε στο Νεοχώρι, έφτιαξε ένα πύργο για κατοικία του που για να τὸν μεγαλοποιήσουν λένε ότι όταν έκλειναν οι κρότες του πύργου αὐτοῦ, ο κρότος άκουγόταν μέχρι Κορώνη. Ο πύργος ήταν κτισμένος στην στροφή που παίρνει ο δρόμος για τὸν Μπελοκομίτη και οι Νεοχωρίτες τήν τοποθεσία αὐτὴν τήν λένε στοῦ Κουσκούλα, επίσης και μία άλλη τοποθεσία κάτω από τὸ Νεοχώρι πρὸς τήν νησίδα της λίμνης τὸ λέγαμε στα Κουσκούλεϊκα. Ο Κουσκούλας φαίνεται ότι ήταν θεοφοβούμενος και για να σώσει τήν ψυχή του έκτισε 60 έξωκλήσια.

Τὸ πρώτο που έκτισε ήταν στο Νεοχώρι νομίζω ο σημερινός Άγιος Γεώργιος, έκανε και δώρο ένα χρυσό ποτήρι των άχράνων μυστηρίων πουδρίσκεται ακόμη από γενεά σε γενεά, ένα από αυτά τὰ έξωκλήσια είναι και ή Παναγία ή Ιδική μας. Ός επί τὸ πλείστον όμως τὰ περισσότερα έξωκλήσια του είναι κτισμένα στους ύψηλους αχένους 1.500 έως 1.600 μέτρα ύψόμετρον.

Όσα βρίσκονται σε μεγάλο ύψόμετρο είναι κτισμένα με πέτρινο θόλο, όπως οι παλαιές γέφυρες, διότι δεν ήταν δυνατόν να σταματήσει σκεπή λόγω των σφοδρών ανέμων. Τὰ έξωκλήσια αυτά που ο χώρος τους είναι περί τὰ 50 τ.μ. χρησιμοποιοῦνταν για δύο σκοπούς.

1) Για έκκλησιαστικούς χώρους και

2) Και τὸ κυριώτερον για τὰ ταφύγια των διερχομένων, όπου φορτωμένοι με τὸν άξφο ή τὸ φαρμάκι όπως άποκαλούσαν τὸ τε τὸ καλαμπόκι που τὸ μεταφέρναν από τὸν κάμπο στην πλάτη (ζαλίκι) στα άπόκρυμνα και δύσβατα χωριά τους που μόνον κατοικόδρομοι ύπήρχαν τότε.

Και όταν τούς κλείαν τὰ χιόνια και οι άνεμοθύελλες τρύπωναν εκεί στα έξωκλήσια αυτά για ά σωθῶν. Ας μή ξεχνάμε τήν τραγωδία του 1936 που 25 Άργιβεάτες και Άργιβεάτισσες τούς πλάκωσαν οι χιονοστιβάδες όταν ξεκίνησαν κυλώντας πρὸς τὰ κάτω από τὸν τρομερό Τύμπανο και δεν ξέρω αν στο σημείο αυτό θάλανε καμιά πλάκα με τὰ ονόματά τους για να τήν βλέπουν οι νεώτεροι, ε

να τέτοιο έξωκλήσι είναι πὸ πάνω από τὰ Καραμαλιά που εξασφαλίζει τήν διάβαση μεταξύ Μουζάκι, Πετρίλια, Σπηλιά Λεοντύ, και Δεξιά Βλάσι - Κουμπουριανά — Σπυρέλ, Μεγάλα Βραγιανά και όλη τήν Άργυθέα μέχρι του Κουράκου τὸ γεφύρι, τὸ λένε δέ Κουράκο, διότι όταν έγιναν τὰ έγκαίνια ρώτησε ο Δεσπότης που βρισκόταν στην κορυφή τής γέφυρας τούς παρευρισκομένους εκεί πὸς φαίνομαι εδὼ επάνω απ' αὐτοῦ κάτω; Και αὐτοί τὸν είπανε σάν κόρακας. Άλλο δέ ένα έξωκλήσι είναι στὸν ακρβασαρά, έξασφαλίζει τήν διάβαση Τσαρδάκι — Καρβασαρά — Τρουβάι

του και δεξιά Πετρίλια, ένα πὸ πάνω από τὸν Άράπι στὸν αχένα μεταξύ Φλυτζάνι και Σβόν διάβασι για μικρά βραγκιανά, Κωστέσας και Άγραφα. Ένα στη διάβασι Παλιοδράκας πρὸς Καρπενήσι, ένα στὸν Αχένα τής Μαυρομάτας πρὸς Ξηρόμερο, ένα στη διάβαση του Κεράσοβου πρὸς Άρταν, και άλλα πολλά σε διάφορους ύψηλους αχένους. Τὰ περισσότερα δέ απ' αυτά τὰ έξωκλήσια είναι άφιερωμένα στὸν Άγιο Νικόλαο, "Ισως ο Άγιος να τὸν έσωσε σε καμιά θαλασσοταραχή και σε ένδειξη εύγνωμοσύνης του, έδινε τὸ όνομά του.

ΜΑΛΑΜΙΤΣΗΣ ΘΩΜΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΜΗΜ. ΝΕΩΝ

Στις 9 Νοέμβρη έγινε ή δεύτερη τακτική συνέλευση του Τ.Ν. μέσα στο 1970. Σκοπός της ήταν, ή αξιολόγηση τής μέχρι τώρα δουλειάς μας, τὸ έντόπισμα των άδυναμιών μας και ο προγραμματισμός τής οδουλειάς μας από δὼ και πέρα.

Στὴ Γ.Σ. συμμετείχε από μεριάς του Δ.Σ. ή κ. Ζούκα.

Εκτιμάμε ότι αὐτή ή Γ.Σ. να χαρακτηριστεί σαν, μία από τις καλλίτερες συνελεύσεις του Τ.Ν. που έχουν γίνει μέχρι τώρα. Αυτό φάνηκε από τή συμμετοχή και των νέων μελών του Τ.Ν. και γενικότερα από τὸ ένδιαφέρον τους να ενημερωθῶν πάνω στα προβλήματα του συλλόγου, ώστε να μπορέσουν να βοηθήσουν ούσιαστικά. Τὸ άνεδαμένο επίπεδο τής Γ.Σ. φάνηκε από τή σωστή διαδικασία που τηρήθηκε κατά τή διάρκειά της, επίσης από τις πολλές και ούσιαστικές όμιλίες που έγιναν. Οι όμιλίες ήταν συγκεκριμένες πάνω στα προβλήματα που άντιμετωπίζουμε, ιδιαίτερα θετικό ήταν ότι ο καθένας έκανε ούσιαστικές προτάσεις για τήν παρτέρα δουλιὰ μας.

Θά άναφερθῶμε στα κυριότερα προβλήματα που έπιασαν οι όμιλητές. 1) Έφημερίδα — Σωστή λειτουργία αὐτής με τήν δημιουργία ούσιαστικής Σ.Ε.

2) Τροποποίηση καταστατικού.

3) Μαζικοποίηση και ένεργοποίηση του Τ.Ν.

4) Σωστή ενημέρωση των μελών του Συλλόγου ώστε να εκλέγουν συνειδητά τὰ ύπεύθυνα άτομα.

5) Σωστή συνεργασία Δ.Σ. με τὸ Τ.Ν.

Πριν τὸ κλείσιμο των όμιλιών από τή Δ.Ε. μίλησε και ή κ. Ζούκα. Τονίζουμε τὰ κύρια σημεία τής όμιλίας μας.

α) Δημιουργία Σ.Ε. 6) Να γίνει ή διακίνηση του διδλίου του Πλαστήρα με περισσότερο ζήλο. γ) Τροποποίηση του καταστατικού από καταστατική συνέλευση. 8) Να προγραμματισθῶν έκδηλώσεις στο χωριό.

Στὸ τέλος τής Γ.Σ. πάρθηκαν οι παρακάτω αποφάσεις που δόθηκαν στο Δ.Σ. και έγκρίθηκαν.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ Γ.Σ. του Τ.Ν.

1) Για να λειτουργήσει δημοκρατικά ή έφημερίδα, πρέπει να λειτουργεί ούσιαστικά ή Σ.Ε. Γι' αὐτὸ τὰ μέλη της να δουλεύουν ένεργά και όχι τυπικά. Έπειδή ή παλιά Σ.Ε. δεν ύπάρχει πια λόγω του ότι όρισμένα μέλη για διάφορους λόγους έχουν παραιτηθῇ, να δημιουργηθῇ καινούργια.

2) Τροποποίηση καταστατικού. Έπειδή τὸ καταστατικό εγινε κατά τήν περίοδο τής δικτατορίας και οι συνθήκες που ύπήρχαν τότε είναι διάφορες από τις τωρινές άντικειμενικά δεν είναι δυνατόν τὸ καταστατικό αὐτὸ να αντιπροσωπεύει τὸ Σύλλογο. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ή Γ.Σ. του Τ.Ν. αποφάσισε να δημιουργήσει μια 10μελή Έπιτροπή που θά αναλάβει με συνεργασία τής Δ.Ε. να φέρει στο Δ.Σ. τὸ τροποποιημένο καταστατικό.

4) Οι αποφάσεις τής Γ.Σ. του Τ.Ν. να γραφτῶν στο έπόμένο φύλλο τής «Νεβρόπολη» στη στήλη του Τ.Ν.

Η Δ.Σ. του Τ.Ν.

ΟΙ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ «Ο ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ» διοργάνωσε στο θέατρο Γκλόρια συναυλία με τὸν διεθνούς φήμης κιθαρίστα και Δημήτρη Φάμπα.

Η έκδήλωση άρχισε με όμιλία του Προέδρου του σωματείου κ. Δερβενιώτη στην οποία άναφέρθηκε στη ζωή και τὸ έργο του Δημήτρη Φάμπα που σημειωτέον κατάγεται από τὸν Βόλο.

Στὸ πρώτο μέρος τής συναυλίας έπαιξε σόλο κιθάρα ο Δημήτρης Φάμπα έργα συνθετών καθώς και δικά του.

Στὸ δεύτερο μέρος έπαιξε δεκατετραμελής όρχήστρα από μαθητές του Δημήτρη Φάμπα.

Η όλη έκδήλωση ήταν ύπέροχη και δικαιώθηκε ή σύλλογος που πήρε τήν πρωτοβουλία να τήν διοργανώσει. Μακάρι να τὸν μιμηθῶν και οι Καρδιτσιώτικοι σύλλογοι.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ:
• Στη «Νεβρόπολη»;
• Στο Σύλλογο που χωριού σας;

ΝΑΤΑΣΣΑ ΒΕΛΕΝΤΖΑ - ΜΠΑΡΔΑ

ΟΔΟΝΤ ΙΑΤΡΟΣ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Ακαδημίας 32 & Λυκαδητού - Τηλ. 3631.488

ΑΘΗΝΑΙ

Όρραι 5 - 9 μ.μ. καθ' έκαστην πλὴν Σαββάτου

Μεσενικολίτικα νέα

● Από τον Γραμμ. της Κοινότητας Π. Ποδηματά

● "Οχι τό ποντίκι αλλά ό σατανάς βάζει την ούρά του στο τυπογραφείο πολύ συχνά, και παραλείπονται ουσιώδεις φράσεις, έτσι ώστε να βγαίνει, στο τέλος, ένα κείμενο χαζό. Στο προηγούμενο φύλλο, στο εύ τράπελό μου παραλήφθηκε ή φράση «καί αφού άδειςαν μοιο κά και τά ποτήρια τους» και έτσι στο τέλος βγήκαν άχυρα. "Ας τό προσέξει κι αυτό ή σύν ταξη (άκοις Γιάννη).

Τό ανέκδοτο, τούτο τό μήνα, άφορά τόν μακαρίτη Σπύρο Γούλα, παληό ζωομεσίτη, έξυπνότατο, πονηρότατο και πανούργο, άνθρωπο γνωστό στόν κάμπο και στα "Αγραφα, χονδρός μέ μεγάλο προκοίλι, μέ σκούφια στο κεφάλι και μέ την κλίτσα πάντα στα χέρια, δέν καταπιανόταν μέ καμιά εργασία εκτός από την, του ζωομεσίτη, κι απολάμβανε την χονδρό ήσκιο, και την δροσιά των πλατάνων του χωριού, όταν όλοι οι κάτοικοι τρακιάζονταν στη δουλειά, κυρίως προπολεμικά που καλλιεργούσαν και την Νεβρόπολη, (πρίν γίνει ή λίμνη) και έσκαβαν τά άμπέλια μέ την σκεπαρνιά, αφού δέν υπήρχαν τά σημερινά ζιζανιοκτόνα φάρμακα. Τόν καιρό λοιπόν εκείνο, ήλθε, στο Σταθμό Χωροφυλακής του χωριού μας, καινούργιος Άστυνόμος - Άνθυπασπιστής, ό Δ. Βλαχάδας ό όποιος δλέποντας τό χωριό άδειο από ανθρώπους, που βρίσκονταν όλη μέρα στις γεωργικές εργασίες, τόν δέ Σπύρο να σουλατσάει φρεσκαρισμένος, κουστουμαρισμένος, σιδερωμένος και όλα τά εις μένος, τόν πλησίασε περίεργα, και άρχισε να τόν εξετάζει τί πόρους έχει για να ζει, και δέν πηγαίνει να εργασθεί. "Ο Σπύρος τόριζε στο καλαμπάκι και τόν απαντάει «έχει γούστο κ. Άστυνόμο να θέλεις να σε πω και πως κοιμήθηκα φές μέ τη Βασίλω» (τή γυναίκα του). «Μά δέ σε βλέπω να εργάζεσαι» έπαναλαμβάνει ό Άστυνόμος. Τότε πέρνει σοβαρή στάση, Σπύρος και του λέει, «Ναμ' κυρ' Άστυνόμο ένα χωριό μέ χίλιους πεντακόσιους μουρλούς, να μην μπορεί να φυλάξει ένα έξυπνο», και βιάζοντας την ταμπάκερα του, ρούφηξε μια μεγάλη πρέζα ταμπάκο, που έκανε τόν Άστυνόμο να γυρίσει τόν πλάτες και να πάρει δρόμο, ενώ ό Σπύρος συνέχισε «ήλθε τό πλι άπ' τόν κάμπο να τά βάλει μέ τό πλι τ' άγραφιότκου». Του Σπύρου τά εύτράπελα μέ τά όποια διασκεδάζαν οι χωριανοί μας, που πάντοτε τόν κάνανε περσά, ν' ακούσουν και να γελάσουν, τελείωσαν τότε πού, μέ βαρεία άρρώστεια, αναγκάστηκε να πάει σε νοσοκομείο της Άθήνας, άπ' όπου δέν ξαναγύρισε, όταν τόν έπερναν τά παιδιά του, και τή στιγμή πού πέρναγε άπ' την πλατεία μέ τά πλατάνια, είπε, «"Ορε πλατάνια τί σας έκανα και μέ διώχνετε, τά φύλας σας έφαγα ή τά κουμπουρδέλια».

● "Η Νεβρόπολη μπαίνει, τούτο τόν μήνα, στον τέταρτο χρόνο της εκδόσεώς της, και εύχόμαστε να τά εκατοστήσει, και να λάμψει σά φωτεινό αστέρι στην επικράτεια. Πέρασαν 3 όλόκληρα χρόνια, και κάνοντας μία ανασκόπηση βρίσκουμε ότι ή Νεβρόπολη στον τρίτο της χρόνο δέν απέδωκε τά άναμενόμενα αποτελέσματα. Τό βάρος της εκδόσεως έπεσε άποκλειστικά, τό πολύ, σε δύο άτομα, και ή άδιαφορία, για να μην πω και σαμποτάρισμα, κυριάρχη

σε σε, προς σοβαρή ζημιά και γι' αυτούς που άδιαφορούν, δέν εκδίδεται στο πρώτο 10ήμερο κάθε μήνα, και μόλις προλαβαίνει να φτάσει, στους αναγνώστες, πρίν λήξει ό μήνας, ή και τόν μετέπειτα. Τόν δέ Σεπτέμβριο δέν τυπώθηκε καθόλου. Δέν καταχωρούνται σ' αυτή, έως πρίν, άρθρα διαδεκρίμενων πατριωτών μας, όπως του Σ. Τσιτσιά του λάτρη αυτού του βουνού και του κάμπου, του πατέρα Γαβριήλ, και άλλων επιφανών προσώπων. Οι συνδρομές λιγόστεψαν κατά πολύ διασφαλεύοντας έτσι τό δεύτερο σκέλος της εκδόσεως, τό οικονομικό. "Ας ένταθούν λοιπόν οι προσπάθειες προς όλες τις κατευθύνσεις για να πάμε μπροστά, και όχι προς τά πίσω, πράγμα που διαφαίνεται στον όρίζοντα. "Ας λάβουν ενεργό μέρος οι άδρανούντες, και οι περιμένοντες από άλλους εργασία, ένώ αυτοί άσχολούνται μόνο με την κριτική, άπ' έξω άπ' τόν χορό. Παρ' όλα ταύτα θα είνα. μεγάλη παράλειψη αν δέν συγχωρούμε αυτούς που μέ υπέρανθρωπες προσπάθειες φέρνουν σέ πέρας τό σοβαρώτατο τούτο έργο της συντάξεως, εκτυπώσεως και κυκλοφορίας της έφημερίδας και αν δέν παρακαλέσουμε τούς συνδρομητές να μην ξεχνούν να στέλνουν την συνδρομή τους, για την βελτίωση και καλύτερη κυκλοφορία της Νεβρόπολης.

● Παραδόθηκαν από τόν Κ. Κάτσιανο οι μπαταρίες (ύδραυλικά) για όλες τις ύδραυλικές εγκαταστάσεις του Πνευματικού Κέντρου, δηλαδή του μπάνιου, νυπήρων και νεροχύτου, έν συνολώ 15, αξίας δραχ. περίπου 70.000, και όλα αυτά εις μνήμη της λατρευτής του μητέρας ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ που έκλεισε χ ρ ό ν ο από τού θανάτου της. Επίσης άρκετούς τόμους εξαιρετικών διδλίων, προσέφερε, για την διδλιοθήκη του Πνευματικού Κέντρου, ό Θανάσης Γεωργ. Παπαδημητρίου πατριώτης μας, καθηγητής, κάτοικος Λαρίσης.

● Μέ άπόφαση του τό Κοινοτικό Συμβούλιο, άποφάσισε την κατ' άρχή παραχώρηση — έκποίηση 15 στρεμμάτων κοινωτικής οικόπεδικής έκτάσεως, στην "Ένωση Γεωργικών Συνσμών αΚρδίτης, όπου αυτή θα δημιουργήσει υποδειγματικό άμπελώνα, και στοά παλαιώσεως των κρασιών της, αυτό έγινε κατόπιν αίτήσεως της Ένώσεως και έλπίζουμε ότι κάποτε θα πάει και αυτή τις τολμηρές της άποφάσεις, γιατί χρόνια έχει πού τό σκέπτεται χωρίς να σημειώσει βήματα προόδου, στο σημείο αυτό.

● Μέ 100.000 δραχ. χρηματοδοτεί ή Δ)νση Γεωργίας, την Κοινότητά μας, για την κατασκευή μιάς ποτίστρας ζώνων, ή όποια άρχισε να γίνεται στη θέση «Δέσπας», πίσω από τό Διάσελο, όπου μέ τό σκάψιμο βρέθηκε άρκετό νερό, και ή όποια ποτίστρα θα πρέπει να περατωθεί εντός του έτους 1980.

● Μέ τις 50.000 δραχ. του Νομαρχιακού Ταμείου και 20.000 περίπου από προσφορές των περιοίκων, τελείωσε ένα τμήμα τσιμεντόδρομου από τή θέση αΚρβούνη μέχρι την οικία Χρήστου Ζούμπου, έτσι μπορούν τώρα να περνούν και μικρότερα αυτοκίνητα, για την έξυπνρήτησή των κατοίκων της συνοικίας.

● "Υστερα από την επικύρωση της άποφάσεως του κοιν. συμβουλίου, από την Νομαρχία για την διάθεση 40.000 δρχ.,

άρχισαν οι εργασίες — έκσκαφές κλπ. για την μεταφορά, άπ' τή θέση «Μεσιακό», νερού στο χώρο της Παιδικής χαράς, εκεί πού ό Σύλλογος Μεσενικολιτών Καρδίτης τοποθέτησε διάφορα παιγνίδια και είδη παιδικής χαράς.

● "Όπως γράφει τό προηγούμενο φύλλο της Ν., στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Μεσενικολιτών, θα μετέχει στο έξής ό συγχωριανός μας, και σε όλα αξιος και καλός — πολύ καλός πατριώτης, Νικόλαος Φιλίππου, χαϊρόμαστε γι' αυτό και έλπίζουμε ότι θα φανεί αξιος της άποστολής του, πιστεύουμε δέ ότι ή Διοίκηση του Συλλόγου μας, θα δει καλύτερες μέρες, και θα μπει σε κάποια τάξη, γιατί σε τέτοιες περιπτώσεις χρειάζεται ποιότητα και όχι ποσότητα. Τόν εύχόμαστε καλή διοίκηση και καλή έπίδοση στο έργο του.

● Πήραν έπαξίως τό πτυχίο του Ιατρού, οι συγχωριανοί μας, Ήλίας Δημ. Θώδης, και Θωμάς Σωκρ. Ποδηματάς, τούς εύχόμαστε όλόψυχα καλοί επισημόνες, και καλή σταδιοδρομία. Και μια πού θρискόμαστε στα οικόπεδα των γιατρών, καλά θα είναι να πούμε και για τό δικό μας Άγροτικό Ιατρείο πού πλέον από μήνα βρίσκεται χωρίς γιατρό, γιατί ή γιατρός του, Ευαγγελική Κοντάκη, συμπλήρωσε τό χρόνο πού είχε υπό χρέωση να εργαστεί σαν άγροτικός γιατρός και έφυγε για ειδική κότητα πνευμονιολόγου, έγκαιρα σταθείσα στο ειδικό Νοσοκομείο Άθηνων «Σωτηρία», όπως όμως πληροφορούμαστε από την Άθήνα, μία άλλη γιατρός, πού δέν μάθαμε ακόμη τό όνομά της, δήλωσε στο Υπουργείο ότι θα καταλάβει την κενή θέση του Ιατρείου μας, την περιμένουμε τό συντομότερο, γιατί χειμώνας έρχεται.

● Τά Χριστούγεννα και οι συνεχόμενες μέ αυτά γιορτές έρχονται, μέ την εύκαιρία αυτή εύχομαι μέ την καρδιά μου όλους τούς αναγνώστες της Νεβρόπολης, να τις περάσουν χαρούμενα, τό δέ νέο έτος 1981, τούς χαρίζει κάθε τους έπιθυμία. Την δέ Νεβρόπολη πρόοδο και πνευματική και οικονομική άνοδο.

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Βασιλική Άποστόλου Ζαχαρή γέννησε αγοράκι. Η Σωτηρία Άναστ. Σφέτσιου γέννησε αγοράκι. Η Βασιλική Παναγιώτου Παπανικολάου γέννησε αγοράκι. Τούς εύχουμε γονείς εύχόμαστε να τούς ζήσουν και εύτυχίσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ
Άρραβωνιάστηκε ή Σταυρούλα Χρίστου Καρακαντά μέ τόν Άλέκο Καπουτζή κάτοικο Άθηνων. Τούς εύχόμαστε μέ όλη μας την καρδιά καλά στέφανα.

Γ Α Μ Ο Ι
Παντρεύτηκαν ό Άπόστολος Παλαιοκαρίτης υπάλληλος ΟΤΕ Άθηνων μέ την Άλεξάνδρα Παπαγεωργίου υπαλλήλου Τραπέζης. Επίσης παντρεύτηκε στο χωριό μας, ή Άννα Θωμά Ψημμένου μέ τόν Γουργιώτη Δημήτριο κάτοικο Λαρίσης.

Τούς εύχόμαστε να ζήσουν και να εύτυχίσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ
Πέθανε στο Δίλοφο Φαρσάλων σε ηλικία 84 χρόνων ό Παναγιώτης Άπόστολος. Επίσης ό Χ. Φιλίππου, τούς οικείους και συγγενείς του, συλλυπούμεθα εκ βάθους ψυχής.

Π. Π.

ΓΙΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜ. ΚΕΝΤΡΟΥ

Άπό τόν Καρδίσιώτη ύπουργό Παιδείας κ. Ταλιαδούρο στάλθηκε στον Δ)ντή της ΥΠΑ Θεσ)λίας, αντίγραφο άναφοράς της ύπηρεσίας Προγραμματισμού της Νομαρχίας Καρδίτης μέ την παράκληση όπως «έντός των οικονομικών δυνατοτήτων συμπεριληφθεί στο Πρόγραμμα των ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΟΙΚΙΣΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ 1981 τό αίτούμενον ποσόν διά την άποπεράτωσιν του ώραιου αυτού έργου ΠΝΕΥΜ. ΚΕΝΤΡΟΥ της Κοινότητος Μεσενικόλα. Παρακαλώ θερμώς να ενημερωθώ για τις ένεργειές σου.

Τό πιο πάνω έγγραφο είναι άποτέλεσμα εντόνων προσπάθει

ών της Ένώσεώς μας, του Συλλόγου Καρδίτης, της Κοινότητος Μεσενικόλα, και του θερμού πατριώτη και χρήσιμου παιδιού του Μεσενικόλα κ. Άποστ. Σταφυλά μέ τό όποίο ζητείται ή χρηματοδότηση του Πν. Κέντρου μέ 2.000.000 για την άποπεράτωσή του.

Οι Μεσενικολίτες μέ τούς συλλόγους τους και οι Νεβροπολίτες εκφράζουν θερμές εύχαριστίες τόσο προς τόν κ. Υπουργό όσο και προς τόν κ. Νομαρχ. Καρδίτας και έλπίζουν ότι αυτή τή φορά σύντομα και θετικά θα άποπερατωθεί τό Πνευματικό μας Κέντρο.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ - ΑΘΗΝΑ

Μετά από έντονες προσπάθειες πετύχαμε την προώθηση εις την Έπαρχία σ' όλα τά διδλίστωλεια πού πρακτορεύουν τις

Όνόματα αναγνωστών της 'Νεβρόπολη, πού μās έστειλαν την συνδρομή τους

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑ.Ι.ΖΑΝΟΥ

Μās έστειλαν την συνδρομή τους οι κάτωθι κ.κ.

Μερικών ή προσφορά είναι συγκινητικά και τούς εύχαριστούμε ιδιαίτερα.

Φλωράκη Μίτσα (Βαγιοπούλου)	1.000
Βασιλειάδου Άθηνά (Τσαγανού)	1.000
Άδάμου Άγλαία (Βασαρδάνη)	1.000
Σκαμαγκούλης Σωτήριος	
Ρέππας Σεραφείμ (Βόλος)	750
Μπαλλάς Σοφοκλής Ματθαγιάνος Δημ.	500
Ριάνθ (Κατοίκου)	500
Παπάκος Λάμπρος (Βλάσσο)	500
Παπαδούλης Βασίλ. (Βουνέσι)	500
Παπαδούλης Δημήτριος (Βουνέσι)	500
Κυρίτης Ήλίας (Βουνέσι)	500
Κοτρώτσιος Θωμάς	500
Ήγούμενος Γαβριήλ Καζάσης	500
Ζάχου Άμαλία	500
Λαδιά Δ. Δημήτρα	500
Γουριώτης Δημ. (Ψημμ.)	500
Καρακατσάνης Δ. Κων.	500
Άποστόλου Πόπη (Πριονά)	300
Δήμου Δημήτριος	300
Γακιοπούλης Α. Χρίστος	300
Λαδιάς Ι. Σωτ.	300
Ράϊκος Α. Δημήτρ.	300
Παπαδημητρίου Β. Ίωάν.	300
Λιάπης Χρίστος (Βλάσσο)	300
Δημάκης Δημ. (Βλάσσο)	200
Καραμαγγιάλας Άπόστ. (Βλάσσο)	200
Ψημμένος Έρωτόκριτος	200
Ήγούμενος Κορώνας κ. Σεραφείμ	150
Άσπια Μπέττα	150

έφημερίδες του Άθηναϊκού Τύπου 300 διδλία.

Επίσης μέ την προσωπική έπαφή των κ.κ. Κατσάκου, μελών του ΔΣ του κ. Βασαρδάνη, και του Τμήματος Νέων έφοδιάσθηκαν όλα τά κεντρικά διδλίστωλεια των Άθηνων και των προαστίων μέ τό διδλίο του Στρατηγού.

Παράκληση λοιπόν σε κάθε Θεσσαλό — Καρδίσιώτη — Νεβροπολίτη — Μεσενικολίτη πού παίρνουν την ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ να κάνουν γνωστό την περίπτωση αυτή στους φίλους του στρατηγού στους πρόσφυγες πού τόσα προσέφερε για την άνακούφιση του δράματός τους, τόσο τό 1922 όσο και άργότερα, στους διδλίοφίλους, σε κάθε πραγματικό άνθρωπο, γιατί ό Στρατηγός πού έγινε 2 φορές, πρωθυπουργός, ήταν σωστός άνθρωπος, πεθαίνοντας κυριολεκτικά στην ψάθα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Πρόσφεραν για την άποπεράτωση του Πνευμ. Κέντρου οι κάτωθι κ.κ.

Ήγούμενος Καζάσης στη μνήμη της ανηψιάς του	
Δήμητρας Γ. Καζάσης	2.000
Στις πρώτες μέρες του έράνου	
Καρακατσάνης Κ. Θωμάς	1.500
Καρακατσάνης Κων)νος	4.000
Ζαχαρή Κ. Χαρίλαος	5.000
Καρακατσάνης Κ. Γεώρ.	1.000
Κοκκινιά Έλένη (Άγορίτσα)	2.000
Ζευγολατάκος Εύστ. και Λούλα (Άγορίτσα)	1.000
Βελημέζης Θ. Άναστάς	5.000
Βαλάφας Α. Άπόστολος	
και Φωτούλα	5.000
Άναγνώστου Δήμος	1.000
Μιχελακάκης Μανώλης	
και Βάσω	3.000
Φαληρέα Γιώργο	1.000
Παπαχρίστου Χαρούλα	2.000
Ζαφείρης Θανάσης	2.000
Ζαφείρης Θωμάς	1.000
Άδάμου Άγλαία (Βασαρδάνη)	4.000
Σθάρνας Χρ. Στέργ.	4.000
Βασαρδάνης Κ. Γεώργ.	3.000
Σταφυλάς Χρ. Μιχ.	20.000
Τσαγιάνος Παναγιώτης (Πράκτορας)	3.000

Πλήρωσε τη συνδρομή σου;